

אונקלום

מן רְעָא או
שֶׁק כֵּל מִן
בְּהַזְּבָן בְּמִיאָה יָגִן
רְמִשָּׂא וְרְבִּי
רְיִוְן וְפֶל מְנֻחָה
וְסְתָּאכָב וְיִתְהָ
מִיכְּרָא דְּמֹתָא

(לכ) בְּמִים יוֹ
לְטוּמָה: עֲדָה
כְּבָם וְגִמְטָה
מְטוּמָה הַלְּגָה מִן
יִתְמָא. כְּכָל
תְּשַׁבְּרוֹ. לְמַד
(לו) מִכְּלָה
כְּנַלְלָיוֹן^{ל'ג}, כֵּל
סְהִולָּה שְׁבָר יְהִי
כְּלֵי חַרְסָכָן
יַמְכָה כְּכָל כְּלֵי
שִׁיעִי וְשָׁחָאת^{ל'ג}. חַרְבָּה
(רא"ס): נָה
גְּמוּוֹן, כְּלָמָר גְּמוּ
עוֹמָה מְהֻוִּיר כֵּל
דְּרַקְתָּה מוֹלָל (מי'
גְּמַמְלָה צְהִיר הַפִּתְחָה
חוֹמָר קָנִין צְעִיר
הַמְּגַרְבָּה וְכָמָנוֹ
כְּלִילוֹן גְּגָה נְכָלָל
גְּטוּמָה פְּנִילָה הַרְבָּה
לְהַמְּרִיאן צְהָמוֹת
מְדֹהָרִיל סְכָמוֹן
לְוָהָה עַד כִּי כְּ
נְמִלָּה מְפֻוּמָה
לְשָׁרָב כְּפָכוֹ יְתִמְמָה
לְטָהָרָה, חַגְלָה כְּלָל:
מְמַרְיָן כְּטוּמָה
סִינְמָם "וּמְתָקָה"^{ל'ג}

וַיָּקֹרֶא יָא שְׁמִינִי

הַחַלְדָּה וְהַעֲכָבָר וְהַצָּבָלְמִינְהָה:
וְהַאֲנָקָה וְהַכָּחָה וְהַלְּטָאָה וְהַחַמְטָה
וְהַתְּנַשְּׁמָתָה: לֹא אֶלְהָה הַטְּמִיאִים לְכֶם
בְּכָלְהַשְּׁרִץ בְּלַהֲנָגָע בְּהֶם בְּמַתָּם
יְטָמֵא עַד־הַעֲרָבָה: לֵב וּכְלָ אַשְׁר־יִפְלֵל
עַלְיוֹ מֵהֶם | בְּמַתָּם יְטָמֵא מִפְלָבְלִי-

רש"י

למקדמת*: הַחַלְדָּה. מְטַעַיל^{ל'ג}: וְהַצָּבָלָה. פּוּוִי^{ל'ג}*

סְדוּמָה נְגַרְדָּעָה: (ל) וְהַאֲנָקָה. כְּרוּוֹיָן: וְהַלְּטָאָה.

שְׁמַלְמָה בְּרִיטָן כְּכָלְדָּתָה, וְהַחַמְטָה. לְמַלְיָה^{ל'ג}: תְּנַשְּׁמָתָה. טַלְפָה^{ל'ג}:

שְׁוִיְה וְשָׁחָאת^{ל'ג}. נְמַדְשָׁה. פּוּוִי^{ל'ג}.

חַלְדָּה מִי זָהָוָה מִן צְדִקָּה קְרִוִין לִימָה^{ל'ג} וְגַדְלָה קְלִיפָה סְטוּלָה וְמַנְגָּמָה מִמְּדָמָה כָּל כְּמָה גַּדְלָה וְמַמְלִיטָה סְנִילָה כְּקַלְיָה
צָל עֲדָקָה סִיחָה עַכְ"ל:

לקט בהיר

הַכְּלָל הַכְּלִילָה כָּל סְרִיאִי הַמְּלִין (הַמְּלִין מִלְוקָן גִּיאִיסָה)

כְּמוֹנָה הַכְּלָל נְפָסָוק מ"ה: (ג) נְחַלְלָן כָּל^{ל'ג} פְּלִיסָה^{ל'ג} וְהַלְּטָאָה

שְׁמַלְמָה בְּרִיטָן כְּכָלְדָּתָה, וְהַחַמְטָה. לְמַלְיָה^{ל'ג}: תְּנַשְּׁמָתָה. טַלְפָה^{ל'ג}:

שְׁוִיְה וְשָׁחָאת^{ל'ג}. נְמַדְשָׁה. פּוּוִי^{ל'ג}.

חַלְדָּה מִי זָהָוָה מִן צְדִקָּה קְרִוִין לִימָה^{ל'ג} וְגַדְלָה קְלִיפָה סְטוּלָה סְנִילָה כְּקַלְיָה
צָל עֲדָקָה סִיחָה עַכְ"ל:

אור החיים

הַחַלְדָּה. וּזְבָחָנָה קְוִשָּׁה כְּתוּסָפה סִסְׁדָּה כָּל^{ל'ג} כָּ

לְמִינְכָו וְכָוָי תִּמְמָה כְּיַיִן וְכָפְסִיק גְּזִיעָן הַלְּבָה נְמָה נִי

עַד כְּלָן וְלְדָרְכָנוּ לְהָיָה קְפָסִי^{ל'ג}. גַּס דְּדָרְיָה הַגָּה

דְּמַתְיָגָתָן סִס דְּמַעְמָה עַוּותִיכָן מְתָסָה דְּהַלְיָל צָהָר

גִּיסְתָּה^{ל'ג}) הַחַנְקָה עַלְיָה נְמִינָה נִמְמָה נִי

שְׁעַכְ"פָּה תִּיְגָּרְעִיךְ לְמִינְכָו לְמוֹפָה כְּמַחְרָה:

לא. דְּמַטְמָאִים. הַתָּנָה שְׁלָהָיו דְּרוּתָה וּוּמְהֻתָּה

שְׁוּרוּתִיכָן מְכֻמְמָה נִמְמָה

לְיִמְעָרִיךְ, הַלְּג^{ל'ג} (כְּתוּיָה, חַלְלָן כָּל^{ל'ג}) בָּנְזָבָה לְרַצְוָת

צִוְּתָה בְּבֵין שְׁרָקָמָה. גַּס דְּרַסְוִי (תְּכָ, מְעַלְבָה יְיָז^{ל'ג})

שְׁיַלְמָרְפָו נְעַמְמָה כְּזָס דְּסָבָר צִוְּנָה צִוְּנָה הַמְּדָה

צִוְּנָה 33' מִינִיס. וּלְרִיךְ לְדָעַת תִּזְבָּחָה הַלְּבָה מִה צָהָר

לְמַעְטָה לְדָרְכָו. וּנוֹהָה לְפָרָשָׁה טָל דְּרָךְ מִה שְׁכָתָב

כְּרוּמָה^{ל'ג} צְפָרָק 7' מְכֻלָּות הַלְּבָה כְּתָמוּתָה דְּסָבָר

כְּשָׁרָן כְּבָרָה וּמְעָרָף לְכָעָדָה כֵּל זָוָן שְׁכָוָה מְהֻונָה

גַּס כְּן לְכָפְרִיד צִוְּנָה כְּמַתְרָכִים צְעַמְמָה עַוּותִיכָן,

כִּיּוּמָה כְּכָתָב גַּיְלָה סִיחָה כְּמַחְרָה צִוְּנָה גַּעֲנָן

טוּמָה כְּרִי זָהָב כְּמִינְכָו כְּיַיִן גַּעֲנָן

כְּמַחְרָה גַּעֲנָן יְהִי יְמִינָה כְּיַיִן גַּעֲנָן

לְמִינְהָה. פְּצָע לְמִינְכָו יְגִיד כִּי יְסִירָבָה מִיְּנִי זָהָב

וְכָל סִיחָה צְוִיָּה כְּרִוְבָּה הַוְּפִילָה מִן

חַח נְגַדְיָה יְהִיָּה כְּכָהָבָה לְמִינְכָו. הַלְּבָה שְׁבָכָעָר

וְכָרְוִעָב (חַלְלָן כָּבְדָה^{ל'ג}): תְּנִיחָה חַה לְשָׁוּסָה כְּמַמְלָהִים

לְרַצְוָת עַוּותִיכָן כְּפָרָסָה, וְכָל הַפִּילָוּ כְּוֹלְקִיָּה חַלְמָה

לְוָמָר הַלְּבָה, וְכָל הַלְּבָה הַכְּלִילָה כְּתִיגָּז, הַמְּרָרָה וְ

לְמִינְכָו כְּפָסִיק^{ל'ג} עַכְ"ל. וְקַדְבָּה מִינְכָו לְמַבְדֵּל סִיחָה צְוִיָּה

לְמִינְכָו צָהָב הַכְּפָסָקָה וְלָמָה גַּוְפָה לְמַבְדֵּל סִיחָה צְוִיָּה

מִינְכָו כְּיַיִן רַבְיָה כְּמַהְמָה מִשְׁמָעוֹתָה כְּמַחְרָה

וְנוֹהָה כְּיַיִן רַבְיָה כְּמַהְמָה מִשְׁמָעוֹתָה כְּמַחְרָה

וְלְרִיךְ וְלְרִיךְ הַוְּתָּן כְּמַהְמָה מִשְׁמָעוֹתָה כְּמַחְרָה

מִיעּוּמָן דְּכִתְעָגָה הַלְּבָה, וְהַסְּגָבָה הַלְּבָה כְּמַהְמָה

צְרָחָה וְלְרִיךְ וְלְרִיךְ הַוְּתָּן כְּמַהְמָה מִשְׁמָעוֹתָה כְּמַחְרָה

שְׁמִיעָן, וְמְהֻומָה לְמִינְכָו כְּגָס צָהָב גַּוְפָה הַוְּתָּן

גַּס כְּן לְכָפְרִיד צִוְּנָה כְּמַתְרָכִים צְעַמְמָה עַוּותִיכָן,

כִּיּוּמָה כְּכָתָב גַּיְלָה סִיחָה כְּמַחְרָה צִוְּנָה גַּעֲנָן

טוּמָה כְּרִי זָהָב כְּמִינְכָו כְּיַיִן גַּעֲנָן

כְּמַחְרָה גַּעֲנָן יְהִי יְמִינָה כְּיַיִן גַּעֲנָן

פְּצָע כְּלָבָה מִינְכָו כְּיַיִן גַּעֲנ

עַזְבֵּן אָוֹ בְּנֶד אֲוֹ-עַזְרָן אָוֹ שָׁקְבָּלְבָּלִי
אֲשֶׁר-יְעַשָּׂה מְלָאכָה בָּהָם בְּמִים יוֹבָא
וּטְמֵא עַד-הָעָרָב וּטְהָרָן שְׁבֵיעַ נָוְן וּבְלִי-
בְּלִי-חֶרְשָׁן אֲשֶׁר-יְפִיל מִהָּם אַל-תָּזְכוֹ בְּלִי-
אֲשֶׁר בָּתָזְכוֹ יְטֵמָא וְאֲתָזְכוֹ תְּשִׁבְרוֹ:
מְכֻלָּה אָכֵל אֲשֶׁר יְאָכֵל אֲשֶׁר יְבוֹא

לקט בהיר

**מִמְּאָן רַעֲאָ אֹו לְכֹושׁ אֹו מִשְׁךְ אֹו
שֶׁקְ כֶּל מִאָן דֵי תַהְתַּעַבְרָ עֲבִידָא
בְּהַזּוֹן בְּמִיאָ יְתַעַל וַיְהִי פְּסָאָבְרָ עַד
רַמְשָׂא וַיְרַכְּבָי גַּג וְכֶל מִאָן דְּחַפְּרָ
דֵי יְפֵל מְנֻהָן לְנֻהָה כֶּל דֵי בְּנוֹה
יְסָאָב וַיְתַהְתַּחְבְּרוֹן; לְדִכְלָ
מִיכְלָא רַמְתַאְכָל דֵי יְעַלְוָן עַלְוָהָי**

١٢

(לכ) בימים יובא. ויהי נחיר מעילתו טהרה כו^{הנ} (לט) מתרומכה עד הארץ. * ויהי קך: וטהר. צבערת כבשmates (גמota פ'כ): (לט) אל טובו. הין כי רום מעילתו חלון מהוירוטה (חולון פ'ד): כל אשר בתוכו יטמא. כלי חכל ומעילתו מס רבוחו (גמוקה פ'ט): ואיתו תשבררו. למד חלון לו טבר (גמוקה פ'ט): (לז) מכל האבל אשר יאלל. מוסע על כמקורה כטליון פ'ט, כל חבד צפoco יטעה (ת'ג - פסחים כ' מכל כהוילל חבד יאלל חבד יטעה* טליו מיס וכותם כהוילל חכם כטמלה פ' יטעה, וכןן כל מזקה פ' חבד ישתח כככל כי וסוח צהוק כי רום כטמלה יטעה), שמי נסחאות. העבר שםשו ואחריכי הוא טהרה בהרבה שמש (ומביי פ' בא).

פרקטו א' כלוי עין-מכתה זו סנויות למלטה כ'ב. ואדר מאכ' הכל
מצוס דינ' דכל' עין וכלי ערו דכמי לולויא' כאו
בגאנך פְּרִיקָיָן: השודה. מאין מלון: והחיטה. מיתם הסוחהנים: והמנדל.
בית קהויאר של עין. צלעט' הַרְמַלְתֵּה. ו'גערלע' אל-מנס' י'זוכורה דקש.
חונכחה בכלי עין. **לפי סעיפים מונכחו**

טכטולן סאן קין : ובור טפינה אלכטנדייטה. ספינגר גולן זפלסן כה ליס נגדל. קרויה טפינה הילכטנדייטה. נפי צהן פולטינס מיל'ן הילכטנורייל הילג צפינה גודלה . ומפני צמי' סיס → מלומוס ווין להוין לפקהה . שוויס צפיפות גודלות כען צור כל עץ . וממליחס הוט מיס ממוקון גאלוין לטמיטס : שיש להם שלדים . סלון (*סחטינן חד מלמעה . הילג רמה ווועכ טעל פקרקט : כוראים . צאים סלא : טור נאך המטלטל מלוי ורייקן זהן מועלטן מלוי . נפי סגנון יוסט בבלים . צין טמקצעין יוכן מלבדניעס סלא . צין סלאן מקבלין הילג פקומות (* ניז טפינה . צלי עוז . כל' . צלי זוכיות . ומקבליןן טמאים . דיעשה מהן כלים ולhabaa^ד. השידה^ה) . כוורת הקש^ו . פיננה אלכטנדירית^ז . שעם כרויים ביביש^ט . בין אינן מכבליין^י . טפאנן

י

1

תפארת ישראל

יְהוָה

100

ציוויליזציה

א כלֵי עץ . נֶגֶל פְּגַן פְּגַן
ובם פְּגַן : השודיה .
פְּגַן זָהָלָם מִלְּאָה . כַּיִן פְּגַן
תְּגַזְּעָן פְּגַן : בּוֹרוֹת . אֲנָגָה
גְּסָךְ . פְּלוּעָן יֵי :

חולפי גרסאות

תופעות חדשות
[ט' א בר' ב ד' ה השידרה
כמיון מילון מבו (מליכת
נשים. (כלומר' ב') [בשנתה]
וחמגדל. עשי' חידושים
חדירות (זאת נטולת כל
נימ' ב' :

תופחות רע"ק
 פטן' צבאות א' [ח']
כורות הקש ("וא"ה")
 הא לא כהיב בפשעה לעין
 מיטאות א' כל עז וזר
 ובגד ושק. ויל' קדש נטמא
 החשב של עז בראורא
 ברכות דף ס' פ"ו שאכל
 עד' הראשון חתת הדין
 אג' דק' מיטאות דרבנן
 הדין חות' פ' דצבת' ע"ז

חומר אנשי שם

כל מטלון הגדה טבלה מילאה וזה סע גלול טבלה כוין סע נטולה דיך נטול
טלון כל קרבן הילג מגן אנטיגר דענגן קאניג פיטון לאס מסס קאניג מאנטיגר
לא מאנטיגר עליו ולך קארא מאנטיגר נטול נטול קאניג פיטון לאס סע נטול
אנקער כי זאנטיגר גונן קאן צאנזיגו נטול כי אס דענגן קאניג פיטון לאס סע נטול
ען ווועז אנטיגר קאניג ואנטיגר צונגען ווועז אנטיגר
דאנטיגר קאניג לאס אנטיגר קאניג דאנטיגר דאנטיגר
שנרגל בום. אין עצמו של
שמעבאי את דובואה אל כל
טפחים מסאס פיטון דאנטיגר קאניג צאניג
טפחים ען ער פיטון קאניג מאנטיגר צאניג
אלים: **רב** כל גללים וכלי
הו אנטיגר דוחוון דוחמינג קאניג נטול גאניג
מאינס גאניג מאנטיגר גאניג ווועז גאניג
רכס פיטון ער לאס גאניג דוחמינג גאניג גאניג
ז' טומאה לא מדברי תורה
מה בון ער הטומאות.

לול גובי
מפני
לקרבר אין מבא אין סדר הפנימי שהוועו זרכו של קבר. אבל
זעיר רהט וירחון ורחל היינרייך רהטן שווועו זרכו של קבר. ווועו זרכו של קבר.

ס' סמכתה פג' ומי' כל בן כל פון כל וסוכם פכ' (ב):

ה' מעתה מעתה יתנו לדורותך נצון טהור
טהור מילן מלן ומיין:

ובן כי עז העשי נחיה ב**שנון מהיקון אוביינס סאה** מקבלן טומאה כל לא מושג בהנאה בירך ברך כמו שמתה בתול וטבון, מונזר מופ� וטלפה **טפכיא דלטס**. וזה **טפכיא האן**, וכטפכיא **טפכיא דלטס** פג' מותמי כביסים:

העושה נל' דבר שאנו מקבל
טוטאה וכו', נל' מין מה' אונ'

הוב אפללו נגע כל' הרש ב-
נכונה טומאה מן הטעמאות
נו בטמא. היה כל' הרש ע-

הטומאה נכנסת אליו. והוא מלה נלע. סס קויה פטנטה גראן נאכער בז' טומאה קאנט. קאנט מיטס עלא זאַה פָּן
טומאה לאַגנְד פָּמְפָּעָה דָּהָא גָּוֹלְדְּקָנִי פָּן
גָּוֹרְבָּה לְוִי אַלְאָ גָּרְבָּה וּבָאָה
בָּאָה צְוִירָה עֲשָׂאָה גָּרְבָּה כָּוֹרְבָּה

תמה של פלטן מושך ועומק סתום מפץ מלח
ביבר הארבזן על רבד בירנו ורד האב
עוסרת על קדרון בטעו אמיין ואויאר
הנורו גיבריל גולו ורונו חביבו מונען ורדו אמיין

ען הבא במוֹה או כל חישוב הג ועצמו וכיו'א באלו הנושא משומן נגע בעול'. ואם פרט

את המת מהחתון הרי הון עשויה אומה גולן הנגע בזאת שהיא גולן. התיר הבה ונען

הברחותם. וכן חביתה שהיא
פריל ועשה אורה גולל לכה
שבעה וחabitת הדשון טה
שטי אוניברס דנילוט ובור. ומופתען פטּרָן
לכל ערך גבאי ופְּרַטְּרָן על גולן

לכבר בין עומרה בן מומחה
פרח הקבר בלבנה. והונגע
טהורן. *נישם ראשה נולדה

וְהִי הָיא֙ עֹמֵד֙ עַל הַקּוֹדֶשׁ
אֲלֵין֙ הַנָּגָע֙ מִמְּנָה֙ בְּדַ'

ולמעלה טהור בר"א בזמנם מילא קומתנו נסיגת
עדת לקין אותה אבל אבל עדרת לאו עדרת גבורה ר' יוסי ור' יוסי:

ו' שתי אבני נדבות של ר' ד' טבחים שעשאן גולל המאהיל שרתנן טמא. נטה אחת מתן המאהיל על נבי שנייה מהה

שש שפומאה דרך שתצא בו: נל של צורות שעשאהו גולגולת
בגונע בשאר האברים טהור: ח' ארן שהוא חיקן בסלע והנחו
טכמא. למה זה דומה לבוד נдол מלא מהים ואבן גודלה על

*[כתוב נגננות מגדיר טוויך ח'ג'ג' נמה ני כמך כל הצלב]

טשנה למלך

עליה וסורה העדשה מפירות האשל פרטום עג' הארוכה. והרחד הות ריע כאות
להציג שלא תחשש הפטותה סדרית לעילו אונ' שעה מקורה:
שעננה ג' בז' ביבין שב' פטוטה הדרגה ונעלם. כלן פטוטן אמר מה
שחתה טבילה תרפה א' טבילה קתורה א' טבילה נעלם. ובוגביה 'א' מהלצת.
ו' הרחוב לויזיאן דיטשאנה א' טון וווען דעד' פטוטים כשייר גוזאן דרכו.
ה' קאנט אונטער לאכטן. נויסט פטוט אונטער אווא מושר. ובוגביה הדריל זאַלען
ה' קאנט אונטער לאלטן. אויסט אונטער לאלטן. וכונטן לאטער לאלטן דרכו ברכות
ה' קאנט אונטער דורך טס. אל נסחד וצערת וחארתיך דר שטטור בה ווען פטוטים
לעכ' שלט:

אהלות יש מביאין פרקה

פרק ח א השזדה פ'vr. נזונה נזהה כל עז כמין
לזרן. וכמימותו של הרbris פ'vr. תנלא.
הזהדרתני גראט פיק יח דכליס: שישי לאס צולס. ע' מ' מכ' תכנתמי
גאנטסיא יג פיק ולטמן: בוזחת גק. פ'vr. גאנטסיא מוק
הלהווער זונען זונען. פ'vr. גאנטסיא קיס.
כלומר מזוכות האבגדים סאן קיס.
אם המיאטהה פ'vr. גאנטסיא זונען.
אלו טבריאן. פ'vr. גאנטסיא זונען.

אנו חותמאנא, »
 נ (ב). מביאין את
 צדצ'ים ולא מביאים.
 נ (ג). אלו מביאים
 טוביה», וומגדלו).
 ה (ה). ובור
 ה (ו). שישי לחן שלולים).
 ס (ז). סאה בלח

ט' ב' ח' (א) צבאי מהמטס טומולקה וטאלר אנט"ג צל"ג גנש נאדי ממעל
טוטאלס; (ב) צן כסיו מכמיה"ז זוקפה לו כתקלה צין כוומוולקה
לטוטאלס. כהן' קתדרה בטומאלטה; (ג) יונגה גוזלה מלך; (ד) קטינה
ממשיכך; (ה) ארונו זראלהן גנ"ה. ומחדוד דמנעלס מנגדן וסלן כלע ען
ממוחן; (ו) מסי' מפק; (ז) סנטני' מקין. ואק"ע ארכ. נאומישיק
דרלינגה"ג ועטווין גאנדול רילען ברוקן כלע ען ממס. ה"ה דיין בכלי נן
וואס"ה ס"ה סל' ייעון וממלון' פון פון מליכס פ"ג; (ח) הוּה מבית גוזלה גאנטוש
כען נוּ מאן. וממלון' פון פון מיטקס. צוילט נעם קפבוש
טוטאלס.

ד' עובדיה מברטנורה

פרק ח א השזדה פ'vr. נזונה נזהה כל עז כמין
לזרן. וכמימותו של הרbris פ'vr. תנלה.
הזהדרתית גראט פיק יח דכליס: שישי לאס צולס. ע' מ' מכ' כתבתני
גאנצשא יג פיק ולטמן: בוזחת גק. פ'vr. גאנצשא מוק
הלהווער מוקטונא זאנט. פ'vr. גאנצשא מוקטונא זאנט.
כלומר מוגנות האבגדים סאן קיס.
אם המיאטהה פ'vr. גאנצשא זאנט. פ'vr. גאנצשא זאנט.

פרק ח א' ריש מביאין את המוטאה. סלה בלחיטה על כטומלה וולדס וליס. מזעירן לה כטומלה על סלהם וככליט הרציה' פ' כל' גנש כטומלה: והוציאים. לך כטומלה תחפין מלין קוסס וכליים צלון נגן לפי דקון חוויס בעי בזומלה. וכן לך כטומלה ענין נגן מכחין מלין לאו ליס סחמתין: **פרק ח א' זיין מריאן** מזעירן מזעירן לא זיין זיין קאנען. **פרק ח א' זיין מריאן**

לענין לישב עליהן. וידוע כי קדושת ספרים עדפי מתחפליין, דהא אמרינן במסכת שבאות פרק שבותה הדיניים⁷ לענין שבועה אורייתא דבענן לאנקוטי חפצא, דלא משבעינו בתפלין אלא לתלמיד חכם כו'. וכתבו הפוסקים לענין שימושadam פירס טלית על גבי ארגו מיקרי כי לישב על הספרים ואפיו על מטה כ"ש על הספרים עצמן. ואין להלך לשאר ספרים, כמו שמצוינו של תלוקים שימוש המטה לפי דעת הרא"ש פרק מי איתה התם.⁸ ואפיו הכி נראת דלענין כליל כליל וחולק רשות לעצמה, וזה מבואר במסכת אהלוות⁹ וכתבו הרמב"ם הלכות טומאת מטה ע"ש.¹⁰ מיהו כבר נתבאר DSTHM ארוג גודל ואפה'ה אינו חשוב רק ככל הכתוב ונתקבר וצ"ע. והנה לא אוכל לדקדק עכשו בדבר זה באשר ספרי אין בידי.¹¹

אמנם יש לדקדק איזה מיקרי ספרי קדש לענין זה, ואמרינן פרק כל כתבי¹² וכתבו הרמב"ם סוף פ' כ"ג מהלכות שבת¹³, בספרים הכתובים בכל לשון או בכתב אחר אין מצילין אותן מפני הדילקה, ובחול אסור לקידות בהן אלא מגיחן במקומ התורף והן מתבדין מאליהן. ואם בספרים שלנו הכתובים בכתב משיטיה¹⁴ שאנו כתב אשורי אשר נכתב בספרים, יש לומר דקדושתייהו לא חמורה כ"כ. ולכן יש להחמיר בתפלין הנכתבים בכתב

חבר פ"י למוגלת אסטור בשם "מחיר יין" ושלחו לאביו בפורים. עיי ס"י ב' הפ' 15. 11 שבת קטו, א. 12 הל' כו. 13 עיי בנדוד ביהדותה אה"ע סי' לא: "כעין אותן של כתוב משיטה שלוני", וכן בשווית התם סופר חז"ם סי' קז'ה: "וזעוז לא התיר אלא כתוב משיטה שלנו כיון דברי כתיבת תמה אבל כתוב מלחות כתוב גמור הוא". ועיין הגהה בא"ח סי' תרמלה סע"ה. האלים ר' משה שטינשנידר במאמנו "הרצאות על כתבייד עבריימ" בערשות" ד' (ירושלימים תשכ"ו) פ' 83 מזכיר את המונה "משיט" או "מעשיט" אל המונח הספרדי "מאסק" ומאסקט" שפירשו מהיר ונמשן, והוא "משך" העברי. הרמב"ם כותב בתשובהו סימן ה: "וממה שרואי לדעתו שזה הכתב ר"ל כתוב אשורי הוא אשר ניתנה בו התורה וכו' נכתבו לוחות הברית ולכן אסור להשתמש בו במלות כתבי הקודש. ולעומת ישראל כך היו פושים, היו כתובים כתביותם וכותב חול שלחם זולתי בכתב עברית. ולכן תמצא חרוטת תמיד על שקל הקדר ודברים של חול בכתב עברית. ומפני זה שנ האנולוסין (אלו הם הספרדים) כתיבתן שיהיה מותר להשתמש בו בדברי חול". ועיין בהכותב לעין יעקב פ"ק ומגילה. יש משערם שהכוונה

בן אינו חייב לשבת עמו מPsiלו לפניו, ואם היה עני אין¹⁵, דא' הודה בשטר הסופר שמי' השם שמעון הילוקים בפרט הטור סימן רפ"ב מריןן במנחות פרק הקומץ¹⁶: מטה כס"ת אסור לישב עליה. הרי מובהר שמי' שמי' לא יכול לישב על הספרים ואפיו על מטה כ"ש על הספרים עצמן. ואין להלך לשאר ספרים, כמו שמצוינו של תלוקים או לפניו זבל'א צד' לופני סוחרים. דהא קדושת ספרים עידי פי הילוקים, דהא קדושת ספרים עידי פי הילוקים מתחם דהא קדושת ספרים גודלה ואני רואה כי קדושת ספרים גודלה עצמות, דהרי אינו אסור לשמש בבית בעי, כ"ש מקטן של מתחם שם ואסור לשמש בבית צד' שמעון כי הילוקים הוא מבקענו נואה דרב הוט מ"ג¹⁷ דאפיקות אומדן המוכחה זו במעשה של י"ך הרא"ש ברכ"ב הסוחרים או הילוקים ירושאל כי תורתם וה"ה לא אדון בפיהם והם במקום אוחז שולומכם יסנאנה, א בשינוי לשונו. 2 לב. ב. 3 ברכות שכתוב שם: "ויסказה שהיה מלאה ספרים בה עצמות של מת הוי וה משילן לאחוריו נראה דאין חלק בו", דהא אמרינן כתוב עליהן ובמסכת שמחות פירשטי. ובמסכת סימן תחתית מביא לשון הש"ס שלנו ואח"כ ושילין, וכן מביאו הרא"ש אצלנו בסימן ז' מדענו יוציא אותן ת' ואות א', ועיין ג"כ בב"י ר' כס' ר' רב בסוף ד"ה "היה הולך" שישנה הגהה ז"ה דשך מלא ספרים דינו כס"ת לענין זה וכן כל פ' שזאת הסוגה מת ונם ר'ית לא' 3 פ' הערת. 4 ס' ב. 5 פ' משנה א' ג' ועיין ג"כ כלים פס"ו משנה א. 6 פ' עיין בסימן י"ד סי' רבב אות ד, בណורת הכסף 7 לה. ב. 8 פ' משנה א' ג' ועיין בסימן י' 10 עיין בסימן י' ה מקומות הללו ודבר זה יש לנו גזע בעקבות הר' ג' שזכר ששבנת שטיז' היה מגה בקראקה משפחתו ברחו מהעיר והתגוררו בשידולוב. לא היה לו מה לשלוח לאביו "משלוח מנות" נתיב יושר.

שזה¹² אשר ממנו סדרתי השולחן
תקתי במאה שכתבי והעם נ
כרי ולא כתבתי סתם וכן נוהגין
בשאר מקומות, ופקח חוי

וכן נ"ל מכמה טעמים.
שבמנוגים של מהר"ד איזיק ט
בתיריה לא כתוב כלל לבך
ס ורות וקלהת¹³, ובידוע כי

רות נהגו ל��ות קלהת — כל זה כתוב
tu במאה סופרים הקורא ברות וכבר
ובמניגת אסתר ציריך לומר על נ
שכתובה בכתביהם. הקורא בכתב
בא"י אמרה אקבינו לקרו בכתב
וזוד ב"ר יוסוף אבודרhom חי בספרד
אך, באומה שנה גמר את ספרו "ח
לות", שבו מבאר את החומר ה
דיבר. כמו כן הוא מביא ומסביר
ש. לפצצת הפירוש הוא מקדים שלש
ש הוא כבאר מצות שונות ודינים ח'י
ובזה נהגו נקרא בפי כל "אבודרhom" א
זה היה הראשון שנtan ביאור מופרט
ז יתוד עם טעמי המנוגים ולכן נו
הורות הבאים שימוש מקור נאמן לפיר
קידרת מנוגה.
אבודרhom כתוב עוד פירוש מיוחד לסדר
בן יוסי ולחששים פיויטים ליהוח"פ ו
ודדרה".

הכהונה היא שאפסו, ליבנו וסדורו
פריחם. מהר"א טירנא בהקמת ספר ו
גב שנותער לחבר ספרו זה י"ע כי זו
קהלה שלא נמצא בה ב' או ג' אן
חתת מגה עירם על בוריין קיו של
הקדמת בבודרhom כתוב: "ומפני אורח
רות נשתגה המנוגות בתעלות בכל ז
תמן — ממשים כעור באפליה — וכולם
זו — עללה בלבי לחבר ה הספר — ו
מנוגות אשר הניגו הראשוני — עד ז
חווא בספר הזה סעם למנוג בעולם
בתלמידים של בית רבן אשר לא יעשה
אני רק כמעתיק מספר אל ספר ומג
תלמידו של מהר"ל שסדר את ספר
דפוס כותב: "ונני בראותי הדור גבור ב
כל אלו למפען דעת העם הזרק ילבו בה ואור
עשון, דבל נהרא ונגרא ופשטה והכל כ
אם אין מגה המקום ידוע או יכול הא
מנוג המבויאים לפני שמל' הרות ביל טע
חותמנים ע"ה הנזכר". 11* הלכות

ההلال ובמנוגים³ כתוב שנגנו העם לבך לגם
ההلال, וכן משמע באשי"י פרק היה קות
ובמגדל עוז סוף ה' ברכות להרמב"ם.⁵
כתบท סימן ת"צ⁶ שנוגים ל��ות ש
השירים בפסח ורות בשבעות וקלהת בסוכות
והעם נהגו שלא לבך לא על מקרא מגילה ו
על מקרא כתובים, ובמהר"ל כתוב⁷ לבך
מקרא מגילה.

אומר אני אשיב על האחרון ראשון, באש
כדי הוא העיקר בעניין בעניין שאלתך.⁸ אמרת
כבדי מהר"ל כתוב בעל אבודרhom⁹ וזה
הקדמוניים שישדו המנוגים.¹⁰ וכן מזאת
הגהות מיימוניות הלכות ט"ב פ"ה¹¹ וזו¹²
ויש במסכת סופרים דאמיגלת רות ומוגיל
Kİנות ומגילות שיר השירים מביך על מקרא
מגילה, וכן נהג הר"ם אך שיש לאומרו בנתנה
ובلحש¹³ עכ"ל. וכן כתบทי בעצמי בחיבורו

אשר דהינו בכתב אשורי שהتورה שבכתב
נכtab בה אבל בשאר כתבים אין לחוש. מ"מ
אפשר לומר דעתם דקדושים ספרים אלו אין חמור
כ"כ כמו קדושת הפלין ומהני בהו כל
להפסקה, וצ"ע.¹⁴

אשר שאלת יידי על מה שכתבי בשולחן
ערוך סימן תפ"ח¹ בעניין הלל שמברכין לקרא²

בכתב משיטה היא לכתב רשי"י שהאותיות עגולות.
14 המלא: "דקדושתיהו" בסוגרים ובאותיות רשי"י בד"א.
15 בכל הספרים כתוב פה "הרמב"ן" אבל גואה פשות
שצ"ל בכפי שתקתי, ורבינו נצטטו לעיל.
16 גיטין ס. א. 17 עי' תחילים קיט, קכו. 18 בהזאה
ראשונה נמצאת פה העורה דלהן בסוגרים ובאותיות
רש"י, שנתקחה אח"כ ביתור הוזאות, וויל: "הועתק
מכבב י"ד הגאון בעצמו". מזה יש להסביר שהבה
מהתשובות נדפסו מהעתתקות ולא מהכ"י הראשון של
המחבר, וכן שגיאות רבות הנמצאות בכתב ובמראי
מקומות הן אשם המעתיקם. בסימן ז' כותב רבינו
לשליל שחכמת העתתקה היא גroleה והשובה: "כי
שomezachi בעדעת שגגה בדברי מר תלית השגנה במעתיק
לשונו וודני מר לכף וכות, ובאמת שהיא חכמה עמיקה
ליית להעתיק ולא יוצעי עד כה".

1 סעיף א. ש"ע או"ח עם המפה נדפס עוז בחי
רביבו בשנת שליב. במאמרי על הדפסת השלחן עורך
הוכחות שrok חלא אורח חיים נדפס בי רביבו ויתר
החלקים נדפסו משנה שליש עד שם¹⁵. 2 כן הא
בדפוס ראשון ולא "לקורות את" כפי שנמצא בitem
הוזאות ובגהות שלחן עורך הנל, ונוסחת מהר"ם
מרוטנברג המובאה בטור היא: "לקרא את ההلال".
3 לא בדור לאיזה ספר מתגנוג מתכון רבו. בספר
מנוגים" לר' אברהם קליזונער רבו של מהר"ל מחלק
בין ימים שגומרים בהם את ההלל לאלה שאמורים בהם
רק חי היל. בדרכו חונכה (בדפס רומניה תרפ"ט ע'
כד) כתוב: "גומרי היל כל הימי" וمبرכין לנמר

ביבון רמא

שלא להשתין ערום בפני מטהו. וכן סעיף אחד:

⁶ אחד מהדברים ששוננו הקדוש ברוך הוא הוא ^{א'} המשתין בפני עצמו והוא ^(א) ערום: המשתין לפני מפתוח ערום מביא לידי ב עניות ולא אמן אלא דמהדר אפהה לפורייא (פירוש למטה) אבל ג' לברא ליית לנו ^(ב') בה ודמהדר אפהה לפורייא ^(ג') לא אמן אלא באדרעה אבל ^(ד') במנא (פירוש בכללי) ליית לנו בה:

נזרך לךם ל מהרייך"ש

פסנתר יי' כפוף [זה צפוף וכו']. ועיין סימן ג' דין ו'. אין לדמס מעתה ערוץ, מוספות:

ה' יט

תגיות רעכ"א

טיש, ולא מהני כפאה על פה, והכל נצטוו הר' רבי הכהן. אבל מכל מקום אמר מכמה בכל דבר הכלל, פשט רודריאן דההני, דמסכת כל הבית והסנה ג' מהני, דלא גע מזוכא דמאנין טיש, וכן מכואר במא"י סוף סיון פ"ז

טשבצאות זהב

1

וזಡאי מוחרה, ובלה מאפיל, אם בא להדריא עלייהם האור אסדור ואס לואו שידי כמו אוור הלבנה הובא במא"ז אות כ"ד, י"ש, **יעזין פ"ז** י"ז סעמן רפ"ב וות' א"ר אסדור לישב על תיבת השם סופרטס פאלון מחזקת העצם סאה דקימאן לן בערך פרטך (ככל) [בכל] מעברן דף למ"ד (יעזין) א"ל דורך לא שמייה אלל, י"ש. אן בס' הוא הדין כאן לחשמש המטה לא מהני ונוכה גוזלה כל איני כל' תוך כל'.

יעזין פ"ז בא כאן אות י"ט ורש לחלק בין לא שמייה האה של לא לחוץ

ע"ג יתור הדברים א"ה יזכיר בסימן רמ"א:
 שם ומונולוג עזמו במאיס וטינופין, לבוש. וכן פרישת [אות א]
 ע"ג עניין אה"ע סמן כ"ג וסמן כ"ה. ושולא דרכיה עיין
 האבל ואיזו מקום מכיון אה"ע לית ביה השחתת ורוד ואפ"ר שמתurbation
 ממשמע לה שאין מטעם תurbation בכך. אסור לאשה לה התחאה ליל טבילהה
 מוקשחת תירא א"ה ס"ב מוקשחת המעו בענין סוף מועד תירא תשובה אין ואילך עם אש
 קוצץ"ה בזורה. והחרושין [ויאס יוסfn] שבת י"ג [ויהי חותם כתובנו בזורה]:
 ס ב מואת ואדרבייטש תשעה עשר יוסט לודוש איזול פה קיך
 ועד גנירוא ולהדיבטס פפרוי בחזי וכום ספער איזוי אבי הרב ז"ל

ה וירושלים אמן: שפט ב-אכיאן בונוב שיחזור הגדרם בשווינגן מבית הכהן אלא ישמש גבוח כל אותן

סדין, והמ' יכול פליפיקס עד שמתה מול פפי דמי. מדע דקה כל
ולג' בזוס זאנגן למוקין, ויזוע דמנוא' לחון כל מלו' צנ' צפין
וילם ספען ^ה, ונונם מלמד מילס קומ. ויך לדטוק ולטלק, והלהם
וילם ספען דרכו דמאנ' רופיה קו. וכן מה עצה קטו' נטענו דלט'
יעטול הא' כטיקטקה קדשה צל'
לעטומו, יקיט דעתו לדב' מה'
ווקייז'ו כטקה, ומיל' כוד'
ממתינו ולמעה וו', ע'כ, ודיל'
מדרך יטול' קלחא, לדס' גו' כן'
נטפל' טונה האטמא' נטולא':
^וה' היוציא מתה רקמה קטוע צט'
לו צס מקוס ומושע, לא' יטמא'
מפטו, פדר סייס' צונומ' נטול' ייט'
צטס' רוגאל ^ב. וצדק' כתית' כט'
צטמו' זוד' ויקלח, ע'כו' מי צטמיניקת'
ז' י' מטה' שיין' ^(כ) בדר'
ראשה ומרגולותיה וה'
טומט' צבעני מילין, ^ו או' מליל' מה'

ט פקפוס קי"ג
[עמ']:
פ. נרמול ט' [עמ']:
ג. שט מומפות גדי:
ה. כל:
רמא. ג. מבד' ט"ז:
[עמ' י"ז [עמ']:
כ. סכט ט' [עמ']:
עשרה זקנים
רמא א) השתחן בה.
איפלו אם הוא לובש
ושוחנת לב מפיטר, ותק
ערום ואלה דרכו דמליטן וקס
ונשי' במסכת נידה ר' ר'.
(עמ' 17) [שבת כ' ג' ע"ב ד' ר']
כסדר נמי מכביד צפוניו
ולשוחנה לקלברנו בנים בר
בנין, אלא צלון רוך וה'
בתחליה כד שמאל
דברגיון ואחר כ' ימין
בגיה' כד' [בדורות מעוד
סס' בשם החמי צורת
וירובינאי:

שלא להשתין ערום ב... א

א' אחד מהדברים ששוננו הקדוש ברוך הוא הוא "ה
מכיא לידי ב עניות ולא אמרן אלא דמהדר אפיה כ
אכיה לפוריא [נמי]^ו לא אמרן אלא בארע
ערך לך חותם
טביה י נסח (זה גזעון ובו), ועין פון
בראך
(כג) טבחהיך. ומ"ל [ס"ק כת] כמה לכלן לאר כיוטה, וכמ"ל ט'
לאר מגדון, וולס כלול נסח ע"ש שטחן ספי רמי, פ"ז: (כד) חזון
עניזה. מ"ה מיקם הל מיק נסח נמר סחמתס עד צבונו הל מלון ב מלון,
וואר ווילר, ט', ווילר סחמתס קנטוב נסחן הל יסחן הל מיטה סחמתס מיטה
ונדר ווילר, ט', ווילר סחמתס קנטוב נסחן הל יסחן הל מיטה סחמתס מיטה
נדלוון זגדה זגדה רשות, וכ"ה מיטפסט ק. ה, טולם ממד ס"ק כת.
ככון צבאי צבע אלמאתה, מס' זון קנטוצט מאנשו דרכ' צבאי[ן] צבאי[ן]
ולאזרוון חילו קנטוצט זבל נולן וויר, וממשי קה נלן מיטה כל מס'
וחענו לישת קותה הממעיס ווילר. וכמיטטל נקייט נגנו נמלום, צהר
טלון ננטולן, ט' גאניס יסי פונוויס מס', ווילס כל עטונגס מלן וויזן

וּכְמַת שְׁלֹמָה

גָּהוֹת וְהַעֲרוֹת

בג] ובכ' הכתם הנגיד
בגנאי' צב' גוראל, רט' מנטש
ל' נמלה מטה כ. וען'
הנרי' יוק' וויל' דד'
טפלין, שאפער דוט' גמרל
טפרון, מיטין כ. ה'
ויאמיהן דרכיה לומ' כ. טופ' ר'
ען' סול' נטמאן כל':
כג] בוחר' צ'ר' מס'ר

פ' ט' ו' ו' פ' ט' :

- (בנ) הופתת מארdem
- המגד מילר – מילר בולטס;
- (כז) וזה עזין ג' סטפן ו' ;
- (דר א) הנה כוותה לסתתת קומס בכל מקוד
לדרי ר' מגדה י'ו, ומיין
כ' דרין פטום ומוקוו
וכמן דרין פטרו;
ובכן קלח מפקון דרא
וכמו שיכתב בסוף פערען:
- (ג) תשבות מהדורה

יד אפרים

רֶת (מִנְאָ פַקְבֵּעַ) הַזּוֹצָא
סְבִיתָה דְכַפָּא קְבוּעַ כֵּה.
דְבָרָיו סְתוּמִים מָה שָׁכַתְּשִׁישָׁ
שְׁעוֹה, מְשׁוּם דְמַרְדָּק בּוֹ שֶׁד בֵּי
הַכְּפָא בָּאָמֵר הַכִּי, צְמִיחָה בְּרָבָרִי

בנֵי (ט) מָדְתָּת, בָּנֵי (ו) יְחִי שְׁבָרוֹת, בָּנֵי (ז) גַּרְושָׁת הַלְּבָב, בָּנֵי (ט) עֲרֻבּוֹבִיא, בָּנֵי (ט) חַצּוֹפָה: ד * אָסּוֹר לְהַסְתִּל בָּאֹתוֹ מְקוּמוֹ, יִשְׁלֶל הַמְּסֻתֶּל שֶׁمֵּאֵן לוֹ בְּשַׁת פְּנִים, וַיְוֹרֶר עַל כְּפָרָה שֶׁשְׁבָעָה מִלְּפָנֵי הַמְּתִבְשִׁישׁ אַיִן חֹוטָא, דְּכַתֵּיב יַזְעַבּוּ רְתִיחָה יְרָאָתָו עַל קְרָבָן לְכַתָּה, וּמַעֲבֵיד הַבּוֹשָׂה מֵעַל פְּנֵיו, שָׁכַל הַמְּתִבְשִׁישׁ אַיִן חֹוטָא, דְּכַתֵּיב יַזְעַבּוּ רְתִיחָה יְרָאָתָו עַל פְּנֵיכֶם' זו הַבּוֹשָׂה לְבָלְלֵי תְּחִטָּאָו, וְעוֹד דָקָא מְרָאָה יָצַר הַרְעָבָנְכִישִׁיה. * וְכֹל שְׁכַן הַגּוֹשָׁק שֶׁם, שְׁעֻבָּר עַל כָּל אֱלֹהָה, וְעוֹד שְׁעֻבָּר עַל יְבֵל פְּשָׁקָעוֹ אֶת גְּפַשְׁתִּיכֶם': הַיְהוָה לְמַטָּה וְרוֹא (ט) לְמַעַלה, שְׁמַשׁ שְׁנִינְכֶם בְּאַחֲרָךְ, זו דָרְךָ עֲזָתָה. שְׁמַשׁ שְׁנִינְכֶם בְּאַחֲרָךְ, זו דָרְךָ עֲקָשׁ: ז' אָסּוֹר לְשִׁמְשׁ מְשֻׁטוֹ בְּפָנֵי כָל אָדָם הוֹא זְרָעָאת. שְׁמַשׁ שְׁנִינְכֶם בְּאַחֲרָךְ, זו דָרְךָ עֲזָתָה. שְׁמַשׁ שְׁנִינְכֶם בְּאַחֲרָךְ, זו דָרְךָ עֲקָשׁ: * בְּרִית שִׁישָׁ בְּזַעַם נְעֹור, (בָבָ) יְמָבָל עַל דָרְיִ הַפְּסִיק מְחַחָה עֲשָׂרָה. יְבָנִי תְּיוֹק שָׁאָן יוֹדֵעַ לְדָבָר, מְהָרָה. * בְּרִית שִׁישָׁ בְּזַעַם קְרָבָן לְכַתָּה, עַן לְקַפְון רִישׁ סִיקָן שְׁטִיכָה. צְוָם יְשׁ לֹ (בָבָ) בֵּית (ט) אַחֲרָךְ, * אָסּוֹר עַד שְׁיוֹצְרִיאָה. (ולגונִין לְקַשְׁוָתָה בְּשַׁבְּתָה, עַן לְקַפְון רִישׁ סִיקָן שְׁטִיכָה). צְוָם יְשׁ לֹ (בָבָ) בֵּית (ט) אַחֲרָךְ, אָסּוֹר (ל) * עַד שִׁיטָּמָן

גָּאֵר הַיְשָׁבֵךְ

שיהיא פגס נסיך בדור פג'ים. וזכור (ח' ו' ח' תט): »(ט) שְׁהָהָה. אַתָּם שְׁנִיקְרִבִים וְתִלְוּנוֹתֶךָן רָבָרָת. אָרוּ עַל וְלִלְכֵדֶם שְׁמָמָה פְּשָׁבֵר פְּשָׁבֵר, אֲכַל קָאָסָר שְׁלֵמָה הַפְּשָׁרִים מִכְסֵן מִן דָעַן שְׁאַל נְאַדָּה. קְנָן מִקְוָן שְׁאַל נְאַדָּה. קְנָן שְׁעָרָה שְׁעָרָה אַרְאָתָם מִכְסֵן קְרִישָׁת. גְּזַנְיָה אֲכַבֵּר פְּגָוָר סְרִין כְּהָיָה קְרִישָׁת אַפְּסָה: (ט) אָרוּ אָרוּ«.

באור הלכה

- ד** אסור להטפל בכו. והעובר על זה הון ליה בנים סופין (בקרא נורם כ.): * וקיל שפין וככו. והעובר על זה הון ליה בנים אלפים (בקרא טה): **ו** גנוז. ובפני ישן מאר אפלו בלא פסק בחזה. ומכל קומס להבחלה טב בקבוקים שכני אדם שנין ברכות שצמדי מחזה סכבר דפסה (שקורין פאראונדר): **ז** ביות צינש בו ספר תורה. במשפט בגדון (ברכות כה) דיש בזה חיש פסנה אמר עיר על זו:

* **אך שיחיה בפנוי מהחזה.** מטהילת שטרו שלתן צורן משמע דיניין שיש בחזה הפסוק. אפלו אם הופיע ורוה צורן לפחות בגבנה נזקנית פרוחוק שרי. עזע באליון בהז' (ז' ז' י) שפסוק בזה. ובמספר זה קדאי יש להזכיר וליכטנות בכיסוי. [[ז' ז' י] קדאי ליתר שפונה באנן של גודן מזביה בגן מה שקורין אנטואן], או אפלו באלון שפונה בסיב הפסקה ולקויה מלכטנות. דיא לא' כי אין שם חזה עלי. ונדבר אל מוגן בפרק תורתם של גודן. ואפלו בפה כסדרון]. ובאשר טרדים אפשר שיש להקל פיקן שיש מתחה גמורה נפקחת ונתקה אקס בכל קרבן סדרון]. ז' ז' :

* אָבּוֹר בְּנֵי-בָּתִים אֶלְעָזָר, וְאַם בְּפָתַח פָּתָח וְאַמְתָּחָר בְּרוּחָק שְׁלֵמָן בְּקָרָב, אֲבָבָה עשוייה בְּעֵין כָּרְנוּבָה מִשְׁמָן דְּהַסְּפָרִים אֶלְעָזָר, אֲבָבָה בְּדַבָּר אֶלְעָזָר הַמִּתְחָזָה הַתְּשֻׁבָּה שָׂמָן בְּשָׂמָנָה דָּרְךָ נִקְבָּה קָצָה בְּרִיאָה, וְאַכְּבָה דָּרְחָה תְּחִזְרָה אַחֲרָה לְגַמְרָה אַין בְּנָה, וְמוֹעֵד דָּרְבָּר צָוִיר מִפְחָחָה, דָּאָ אַפְּלָה בְּמִפְחָחָה סְטוּבָה שָׁאָן נָרָא עַל בְּנֵה הַסְּפָר תְּוֹרָה בְּסָם מִפְרָנָינוּ דְּבָא דְּשָׁלֵל לוֹ חֲדָר אָמָר מִגְּדָר הַלְּקָלָה, וְהַיְלָא אַלְפָרָר אַדְרָר אַדְרָר. פְּזָעִיטָה בְּנָרָה שְׁלָטָם (סְכָם) שָׁבָה וְהָא דְּבָשָׂר סְפָרִים בְּזָדְאָי שְׁלֵמָן לְהַלְלָה אֶלְעָזָר, אֲלָא סְפָרְבָּרִי סְפָרְבָּרִי דְּהַמְּנָסָן אֶלְעָזָר בְּנָה, וְלִפְנֵי שְׁמָנָה וְנָהָרָה אֶלְעָזָר בְּזָבְדָּן בְּנָה קָבָד בְּנָה דְּבָרְכָתָךְ, וְלִפְנֵי שְׁמָנָה וְנָהָרָה דְּבָשָׂר סְפָרִים בְּזָדְאָי שְׁלֵמָן לְהַלְלָה דָּאָן חַקֵּב לְכָסְמָן שָׁמָן, וְלִפְנֵן סְפָר תְּוֹרָה שְׁלֵמָן לְהַקְמָר לְכָסְמָה שָׁם. אַחֲרָה בְּקָרְבָּן בְּפָתַח תְּשֻׁבָּה לְיוֹהָה דְּעֵה יְסָמָן שְׁמָרְבָּבָה פְּרִיבָּבָה בְּנָה יְסָמָן אֶלְעָזָר, וְהַיְלָא יְסָמָן שְׁמָמָרְבָּבָה בְּנָה בְּלִגְנָן שְׁאָר סְפָרִים, וְבְפָתַח תְּשֻׁבָּה מִסְמָן עַל הוּא זְבוּרָעִיךְ בְּנָה, וְלִגְנָה דְּבָשָׂר מִלְּקָל בְּנָרָה שְׁלָטָם אֶלְעָזָר לְבָנָה:

או בפתחו יש בהן קרשה [פרוי מגדים (א"א ס' ז"ב): (ל) מד עליון למכהה טוב לכמהה טוב לא ייה השפירים גראין, אבן לכמהה טוב לא ייה השפירים גראין, והוא גראין מזוהה. נצנץ לעיל בפיסיקו כי בפיסיקה נצנץ עשרים ואربعה ספרי ערך. וכייריו שאים אשווין בגיליהם, דאי רצינו לומר אף על נב דגירה לא נתנו לכתוב בדורות הראשונים בסוף התירו האמוראים לשבת משום עזע לעשות לה], קני יהה או בפתחו יש בהן קרשה [פרוי מגדים (א"א ס' ז"ב): (ל) מד

אברהם הצעיר

- (ב) הקשה הנקן ארכרטס (א'') דהילא עזק ונתקן לרוח ובק אל לאו, וומרן זוקא
בכשומתן לנוך והונתקה לו נור אטור אפקטי, אבל עזק מעשע ביטחו לוחה
הארה לאו ונתתקן לנובה, ורק שברר שסקה וחל, על כן לית לו כי: (ט) אליה רבה
פְּרִימִינִיט וְפִרְמִינִיט נָאֵס יַבְנֵל בְּשָׁם הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ ? (ט') פְּרִישָׁה וְסִמְמָה

הלו^אק^ות צניעות סימן רמ

(לא) בכל בותוק קלי, וזהו שלא יהא השני מיחיד להם (ונען לעיל סימן מ' סעיף ב'), אבל אם הוא מיחיד להם, אפילו כאה בחד תשבי. ואם פרש (לו) טלית על גביה (טו) ארונו, (לו) חשוב בכל בותוק בכלל: ז' שלא ישבש (לו) במתחלת הלילה ולא בסופה, כדי שלא ישמעו قول בני אדם וניבא לחשב באשה אחרת, אלא באנטצע הלילה: ח' חירשש באימה וריאח, כמו שאמרו על רבי אילעוז שעיה מגילה טפח ומפהה טפח ודומה כמי שפכו שד, פרוש באימה וריאח כאלו לפאו שד. ז' יוש מפרשים מגילה טפח ומפהה טפח, שלא היה מפרק האבר בשעת המשמש ברי למעט הנאותו, ודומה כמו שפכו שד, שעוזה הדבר באנס. ב' יוש מפרשים מגילה טפח שבאה, בולמר עבשו מגילה אורה לעזר פטשימי ועכשו מכפה אותה, בולמר שלא היה מאריך באותו מעתה, ודומה לו כמו שבעתו השם נזנעה ותנית המעשנה, כל בך היה (לה) מקוצר בפטשימי. י' יוש מפרשים מגילה טפח על הסגר שהיתה החזורת בו, שאר בשעת המשמש היה מציריך לחרגרה ומגילה רק טפח ממנה, ומכפה מיד ברי למעט התהאותו. וכלהו פרושי אתנהו, (לו) וארכך בעל נפש לזרה בכם: ט' יאל יספר עמה ברדרים (לו) שעיניהם (לח) מעונייני הפטשימי, לא בשעת המשמש ולא קדם לבן. שלא יון דעתו באשה אחרית. ואם ספר עמה רושם, אקמו עליו מאידך לאדם מה שחו' אפלו שיתה קלה שבין אדם לאשתו מגידין לו בשעת ההין: י' אם היה לו י' בעס עמה, אסור לשמש עד שיפריה, יוכול לספר עבה לרם הפטשין ברי לזרעothה: יא' אסור לשמש (לו) * לאוד הער אף על פי חשמאפיל בטליתו. הנה: אבל אם עולחה (מ') מתחže להצווה: יא' אסור לשמש (לו) לאוד הער אף על פי חשמאפיל בטליתו. הנה: אבל אם עולחה (מ') מתחže להצווה, בגין שהפסיק בקדין. שרי, בגין רוחה לי מדברי רשי (לה' נטוט מהו) בפרק ב' דפסכת ביצה (כ'). גם

פָּאָר חַיְיטָב

הברך חתמה על החלטה זו בפתקן אבטחים מיוחד שפהר רוחה והוא כלל אפקט שלם שלם (יעי). אך בפועל, אף לא נזקק לשלוט בפתקן אבטחים.แทน, ניתן לשלוט בפתקן אבטחים באמצעות מילויו בפתקן אבטחים מיוחד. במקרה זה, יתאפשר לשלוט בפתקן אבטחים באמצעות מילויו בפתקן אבטחים מיוחד.

אור הילכה

בגביה אל הערך [תקורין פאלץ' ע], פון שטט באוותו חדר גארז מטבח קפיטיק בעיינסן, נэн מוכך בפשתות ביטקון טריינר בקבון כהונת סוטו טעריך גאנז גען זען שם, ווון קתב באנשטייט חותם איזיר קפיטיך הונז האנטה בעטערית מהטקה לויינה דעה סטפן פון פון זאקסן:

בגבה של לודן שקדון פאלקונט'ין. פון שטט אצווו חדר פאץ' מהצהה פפסיק ביג'ים, נכן מוכך בפשיטות בסיכון טריי. בפנין אברטום טוף פעדי אצן ב' צען שם. ונו קתב בהשיבות חות' נאייר קפידי והזקה בפשיטה נשקה ליווה דעה סיכון פביב' סיל'ן):

יא * ?אזר הנור. נצור זה פון לה גאנס נכפין נפקחים קייב' עופר בן':

ו' ש' עליה אם אין הפסרים נגאיין על זייד' זה, וועל פון אם יפסה על הפסרים אפללו ר' וככסתי אהד', שטר, רוח חיין שמי כספיין וככל' בטור' קבל' דקמיא: (לא) ב' קבלי' בטור' קלי'. והוא מדרין שמי כספיין. ומה שנונגן איזה שטולין נגיד הפסרים ווילן לאטוטם, וטוגרים שבעה לבדר זי, לא שרפר עבורי: זה קני רוק כטורי אהה, ונצונן עוד פסוי אהר שיפסה אונטן לרבר' זה: (לב) פל'ו'ת' עיל' גני ארזין. נצונן ולומר אה' עעל גב (ט) ורטיטל איננו קרטוש פלאט'ה לא מלטשה, אפללו הקי נחשב פאללו היה מונח בטל'ו'ת' קל': א' (לו') גתחת'ת היל'ה ז'ב'ה. ואם רואה שיעירו מתברר עליין בא לא לדי' רהרהרים וככל' קבבו הרטפנות (גנדה יי' זי' פאי' דה' ווישט): ח' (לה') מקרבר זב'ה. ען' קבנן אברטום (ס'ק' נא' קה' פאנט'ה זב'ה: (לו') ז'ריר'ה זב'ה, ובל' קבבו הרטפנות (גנדה יי' זי' פאי' דה' ווישט) ב' שט' המרכיש דהקרוש ברוך הוא שנא' הקטפטע ערם. ווילא' עט' שיפטב' זב'ה: (לו') ז'ריר'ה זב'ה, ובל' קבבו הרטפנות (גנדה יי' זי' פאי' דה' ווישט) ב' שט' המרכיש עצמו מלטעה (ט' ליא' שום שפ'ש בקר': ט' (לו') שא' גאנס זב'ה. ואם הנה לו מפטע' וקסום דיש לו לאס' לויו' אונגע, אקל' אם קפפה עצמו מלטעה (ט' דבי' זרוי' לפלטה, ודר' קב' לפלטה, ודר' קב' לפלטה, ודר' קב' לפלטה). נצונן שווא' אש' קחפם ויכול' לבוא על זייד' זה לדי' קראט' (ט'ארונט'): יא * ?אזר הנור. ואפללו (ט' אין' שט' אלא קצט או', בגין שידוקן נבר' בטור' השופורת שט'נער מונח בתוכו זו שמארך קצט דורך' לאנטעטער'ע. ואחר שאין שט' מונח הפסקטן). והוא הרין לאור הלבנה גם כן אסורה. ווילא' אם אוור' הלבנה מאיר ער' לעילם להריא. אקל' אם איזעה באירה עלייקם אף על פי' שפאיירה לבית, מתר. ומכל' מקומ' נבונ' (ט' שייפאל' בטליתון). ואם הנס פחת אוור' השםיטים, אפללו אין אוור' הילבנה עליהם מפטע' (ט' אלא' הם בצללה, אפללו הקי אסורה. והיינו אפללו ש' שט' מונח' קיבים, דבמקום מגלה שאין שט' מונח' בלאו' הקי ואסורה לשלפ'ש צמבר או' באבן' קערו סיכון כ'ה' פעדי ד': (ט' מ' פחוצה בזורה שער'ה. ומירין שקר איזה מלטפה' (ט' של' נוד' ברוח' מצויה, קראי לאו' הקי אין' דין' מונח' עלייה: (ט' מא' אף עיל' פ' ש'אה'ז' נרא'ה זב'ה. והוא דרין (ט' אם אוור' גרא'ה למעלה מהמחזה, שרי, פינ' שה'היא מונחה גמורה. וכל' זה הונא' (ט' כשפאל' בטליתון, אבל' בל'או' הקי אסורה. דמאחר שהחדר מל'א אוור לא זונ' מפיום. וויש' שפחים'ין אפללו על זייד' האפלת טלית, (ט' פון' שפאל' פקס האור נרא'ה באומו: (ט' מ' דר'ה' דהמה'ה'ה. וכל' שט' אם הער' בחדר אהר שיפטב' זב'ה ומאיר להר'ה זה.

שְׁנִיר הַצְבָּרֶת

נקודות הבספ

בית לחים יהודיה

ברבי יוסף

הַמְּלֵנָה
וְעַתָּה
בְּכָל
עַמּוֹד

והם כפחים ורדים וכן קד' ובין קד' סדרן למאת זמינות היה נ' מעתה יין וכג'תכל בס' קל' ליט' ושינער טס מדיניט טס טומוליכו. ואך עמוד לפט דיטו כמסך ממלה טהוינו טו

אין תשמשיה.

ונכון דען כב' ברכ' :
 ג' (ג) ח' ביב לעמוד
 עד (ג) שעימוד
 עמו [ט] או עד
 ע' :

לברוגע עלי' ונכל' כר' י' יונת נט'
 דכרי רכ' לפקס דכרי מנטען כל'
 כדפ' נעל' וכודוו' סיל' דאל'
 לאטמייר נכבר' מלוכ' עדף' ל'
 פיכם לדם למ' הנטבר מותך פיטו' נל'
 פליסס: ו' לא בויות הקברונו
 מנטען לרקט' סיטו' מנטקיס' ו'
 סי' סס' שוק' ב': ו' ולא יא' אולא
 ס' ת' בלא מטחת' כי' ט' באל'
 ר' ס' קז': ח' אסרו לישב כה'
 וויהי' לסחמיינ' פיטל' מנטקיס' פ'
 גוט' ממא' י' פיטקיס' ולמ' יט'
 מע'

הבטחם שספר תורה עליה ;
טהור ליבנים בהם לבות הכסא ואם לאו אסורה מהמת או מבית הקברות [ין] או " מבית הבכורה
וזו ספר תורה בלבד מפתוח :
[ז] ואבכלו הלבות ואנגורות [טן] (ולפוג לנצח לווער
; :

גִּנְעֹלָיו בַּיּוֹם לְכִינֵּן

פרק ה' משובה

רְפָב (א) נבואה טपנו. כן טול גראם"ס וכלהה דס"ה נגיד טמכייש נגונס מן סולדים הילצן הייכלן גון טול דרכן קאנט אלטן לנטנער קאנט נגונס מומס וליכט דרכיניס צפומודיס נפוי להיזן קאודס האן זעלל הויסר זא צפומודיס לאויליכס לאויליכס בקונדז ביין צפומודיס

٦١

א [א] "חִיֵּב אָדָם" (א) לְנַחֲגָה בְּמִזְרָחָה
וּמִצָּוֹת לְיִיחָד לוֹ מָקוֹם וּלְכָבֶשׂ
וּלְהַדְרָה בְּיוֹתָר (ב') וְלֹא יַרְוק בְּ
[ג] וְלֹא נִגְלַה עֲרוֹתוֹ בְּגַנְגֹּדו (ד') וְלֹא
בְּגַנְגֹּדו וְלֹא יִנְהַרְגֶּן עַל רַאשׁוֹ כִּמְבָרָךְ
(לו') אַחֲרוֹן (ו') אֶלָּא אֶם בֶּן (א) שְׁבָתָה
עֲשָׂרָה טְפָחִים (ז') אֶלָּא יִשְׁבֶּל
וּבִירָאָה וּפְחַד שְׂחוֹא הָעָרָה הַגָּמָן
שְׁנָאָמָר וְהִיא שֵׁם בְּךָ לְעֵד וּבְכִינָה
ב יְהֹוָה ס"ה כִּשְׁחֹוא מַהְלָךְ
לְפָנָיו וַיַּחַזֵּה הַבָּל עַמְּדִים (ח')
בְּזֹה שְׁמָלוּכָו וַיַּעֲנֵנוּ לִמְקָם
שִׁיחָכָה מְעַנְיָה
נְעָטָה נְכָט נְעָטָה פְּתַחְמָנוֹנִים חָלָל
מַלְאָךְ נְעָזָר כֵּן דָּחַל נְסָכָה חָזָן
לְפָנָיו הַוָּסָּה ס"ה דְּמַמְשִׁיעָה קָל
מְכַתְּחָלָה גָּמְלִים ס"ה צְפִיחָה י"ה
נְגַנְּגָה זָהָב בְּסָמָס וּפְקָדָן זָהָב
בְּפָנָמָלִים וּסְכִינָה מַסְכָּתָן
אַפְּנִימָה קָל בְּבָנָה וְאַגְּדָגָג דָּכָס כְּסָי
עַל-בָּנָה כְּכָבָד רַמְּגָה וְהַדְּבָרָן
פְּנַלְבָּה בְּדַרְתָּן הַזָּהָב בְּקַרְבָּן גַּעֲשִׁיטָה
פְּנַלְבָּה בְּדַרְתָּן כְּזָהָב מַיְעָן כְּלָדְשָׁה
כְּלָלִי בְּזָהָב כְּזָהָב מַתְּמָלֵד
שְׁנָאָמָר בְּפָנָמָלִים יְהֹוָה הַמְּלָאָה נְמַדֵּד
לְפָנָמָלִים הַיְסָר כְּבָיס ס"ה וּמוֹ
מַגְּלָה הַלְּזָן מַקְלָה סְבָבָה בְּזָהָב
וְכְבָיס תְּלָזָן דּוֹמָס מַמְשִׁיעָה סְבָבָה
נְכָסָה מַמְשִׁיעָה מַמְשִׁיעָה סְבָבָה
וְגַזְמָקָפָי גַּלְלָי בְּזָהָב יְמִינָה

יקרא בו [ג'] עד שירחיך ר' אמר
וז' לא יאיה [ה']
ה' אין [ו] ורוכן כתבי הקדרש [ז]
פיכך ומזהמו ק' גאר נסנין [כ']
ו' הקמיעין אם היה מבוסין עור
ו' ח' [ג'] י' אסרו לישב [ד] על
ח' מושיעין מטעג' ובכשונו גלי' גור בצל

בנואר הור"א
המגינים וסכלים מפסיק וס"ג גמرين ישב טליתס וטה"כ בגיתו כ"ט (*) ולע"ז נון

תורה דעה רפב הלכות ספר תורה טורי יהב

טורי זהב

ומסדר סין קהן נכהר ימייך וו' נזהר ה' קהן הנמדד לו נבננה היל' מאי' נמא טמאנגן קהיל' גול' לוחקה פגא חלק מגוון צער זא לא טס' טס' עמו נתקה זא טעט' לאן נבננה זא נטול' קהן נטול' נטול' מוקה' מומכער וטבוס טעל'ה' הפל'ן צס' צס' וטס' קאפע' לאונ' קהה'ן' וטכט'ן' גאנז'ן' לא קה נלטמאנץ' גאנז'ן' ויט' לאט' להלער'ן צס' גרא'ן' וופטפאל' האל' קה' קהן נתקה'ס וו' ריעת' נטבַּב' יונר' לא קה' ייט' צס' קהן מדיח':

כטבניש טק גלוואט גזען סכל.

תשובה פ'ט

דילימ' ז' חימולו יוס ט' נק' צפלה הגוועיד לפיק:

שפט זיכר ולבלה נכון יידי סרג' טהיר ומין פגדי
כמויה עז' דמואל טפחים כי קווט געלס שמינען:

וְכִי וְכֹמֶן טַפָּקִים אֵם צַמְפָרִים סְכִילִים :

הלו לו וכק' פל דסיט סדלים דלו מאכ' כיך דס' ריך וכק' מה
טס מהוון לו וגס כל' טול גומל מכל סלדים וכוכבל חס כלה
לטמאנר: הגה פס' דמאנך לול' וכוכ' וטמאנר זטמאנער, וטמאנ' גוועת
זטראט' נטעט פער מטהלא' ויס' עכיז' ציריך מנטק דיז' כי כטאנק
רכן מדריט ווועסט נטלטא':

דומם ומשם נחלתם:

דשובה פז

קיל'ת ני' מהיפלא ר' לך' גמתקן זמאנטיס לפק

שוכ'ט למלמד סלהות ועיגן את סמלוטג מוע, זכ' וכק'.
באותם ימי פלדז'ה (ב)

אֲחָדָשָׁה מִלְחָמָךְ כִּי קָדְמָי מַכְבָּדָךְ וְעַל קָוֶתֶיךְ יְמֵינָךְ כִּי לִפְנֵי
דְּבָרִים לֹא לְלֹא לְזַקֵּן זַקֵּן וְאַמְּקוֹם מַכְבָּס הַלְּבָד בָּרוּךְ
סְפָרָטָךְ לְיִצְחָק מַכְבָּס לְיִצְחָק וְעַל דְּבָרִים קָדְמָךְ כִּי זַיְן גַּדְעָן
פְּנִימָה לְפָסֶף פָּעַל מַכְבָּס נְגַדְּלָה-חַסְדָּךְ נָסֶף תְּפִלָּה לְבָד
יְהָה מִבְּנָה וְחַדְשָׁה חַילְעָךְ וְנִידְעָךְ מְלָכָךְ . . . . . וְיָה וְמַעַן לְבָד
סְפָרָטָךְ וְלְמַלְלָה פְּקָדָתְךָ כִּמְכָבָד אַחֲרָךְ יְהָה הַלְּבָס מִזְרָחָה לְרִיקָּוֹת
וְזַוְּג כַּכְבֵּד שָׂמֵל מַלְלָה רַבָּה יְהָה יְהָה יְהָה הַלְּבָס מִזְרָחָה לְרִיקָּוֹת
טוֹזֵב וְגַלְעֵל קָדְשָׁךְ וְמִצְרָיָם קָדְשָׁךְ דָּדוֹקָן כְּבָנָתְךָ נְגַדְּלָה
טוֹזֵב וְגַלְעֵל קָדְשָׁךְ וְמִצְרָיָם קָדְשָׁךְ דָּדוֹקָן כְּבָנָתְךָ נְגַדְּלָה
לְמַעַן מִזְרָחָה-חַסְדָּךְ וְכַלְמַלְלָה לְזַיְן גַּדְעָן כְּבָנָתְךָ נְגַדְּלָה
דְּגַנְּקָט קָמָעָךְ וְקָמָךְ כִּי לְהָה לְהָה מִצְרָיָם קָדְשָׁךְ וְכִי
דְּגַנְּקָט וְחוֹרְלוֹן גַּוְפָל דְּלִיכָּרָה וְכִי יְהָה פְּקָדָתְךָ וְדִגְנָךְ כְּבוֹדְךָ :

אָבָל יְהָה סְדִידָה כִּי לְבִי מַזְנָקְדָּה יְהָה מַדְבָּרִים הַלְּבָד כְּמָה נְקָרָס
חַדְרָה כְּמָה גַּדְרָה גַּנְמָדָה וְלֹא סְפָקָתָה לְפָיסָה הַלְּבָד גַּמְכִילָה
עַמְּמָשׁ זְקִיכָּה, לְחַקְיָה מַגְנִין הַסְּרָבָה לְמַמְלָךְ עַל סְמָנָה מִכְרִי דָּהָר
יוֹמָר יְהָה שְׁנָסֶה לְפָקָדָךְ קָמָה כָּל כְּסָה עַל מַהְלָס מַגְדָּל גַּמְכִיקָּס אֲבָז
סְמָמִיקָּן עַמְלָה נְלָל כְּמָה כְּמָתָגָן גַּפְלָה דְּבִרְיָה קִיסָּס גָּסָס יְהָה וְהַלְּבָד
מִדְּבָרָה וְמִגְּלָה יְמִיקָּן בְּזַבְּזָה לְמַרְוִיסָה וְסְוּקָמָה שְׁמָלָה, בָּרֶךְ גַּלְלָמָה
כְּסָכָה, וְמִגְּלָה יְמִיקָּן בְּזַבְּזָה לְמַרְוִיסָה מִדְּיָה טַבָּה קִיסָּס וְלֹא
כְּפָרָךְ וְגַסְפָּרָךְ כִּי בְּכַלְמָעָן זְוִינָה זְוִינָה :

צמ"ס סע גלויס נקיין קבל.

השובה פ' ח

טינלעט חוקט יוס ט' נקי ויקאָל הילעט נפֿיך:

שוב"ט להוציא הרכבי האופניים, מלול פרג, אנדמי הנטלי כמורה

מקג רזינגר כי מליכט:

מבחרבו הרים קדמוני זעטן ולו קאנטויו מעמם כמה נועמיס ול' מיסס כ' לטו ספדרות זומר מלוד' טולמי קלחט כפ' מא טראול דריילות גומי' ו כדי ד' יוקנט יילומלט' למיטו ווונגדו וק' צעניע ז' נגין' מככט' להדרין רפה מוט ויקינ' מוד' ספנס' נלאצ'ן' נלו נט' לארכון' ברכ' לארכון' מל' כה' קאנטלה :

נאשר סלן ציילנַל טפְּכָר רְהִיטָס מְעִירָס וֶסְמְלָכָנָה חֲסָר מְחַזְקָה
צְרִיכִים וְלֹאֵחֶד קְדָשׁ מְכָל מַדָּס וְאֵם כְּנָפָה חֲזָה דְבִגְדָּבָר
עַתְּהוּגָה סְמִינְלָמָנָה מְלָקָנוּ לְחָס לְלִיקָּר פְּנוּעָס לְלִיקָּר שִׁירָלָל לְמִין שְׁכָל
פְּנוּעָס לְחָס כְּמִי לְמִקְרָבָרִיס צְבָבָה :

בצוזאת ר"י ל' רעד נראה לי ז עליו ומתרא ג והרוצה לעין למנעו מאשור אין יכול לבוע ששה חדשים ו'

ימ' הזמנים יש יט' כל זה אינו עליום והם חמי מצוה גודלה לי

ב' כל אדם חי
כ' אסור להיו

א' כיוון שהכני דבר. ומנגד מוכנישים חחתי מוליכין אותן י נדה אינן קונה הח

ב' גוגיגין שה הטעם משוב עד אחר החופו החופה הרי י"ז שעה או ב' בלי מהחר שהתענין יותר משארית משקה המשכר ציבור ולא בתן

ג' מברכין תחו על העירויות כ על השכר ובדי לברכות נשואין ברכות אלו אל' לאחר ברכת ה

ואחר כך הנינה בטיק שלמה מותה. וכיסוי הזכות שנוהגין להנינה על המזוודה מהני לחשוב כלי אכל לא מהני אם יעשה וייניח עוד כלי זכויות אף על גב דמקותה בשני כלים מכל מקום כיוון דנראה, ובערווה בראיה תלייא רחמנאCDCתיב ולא יראה בכך ערות דבר שכן לא מהני עד שיכסה:

ג' יא ומטעם זה גם כן לא מהני מחיצת של סרגיות שקורין גנאטו לפי הספרים נראין טרוב לכוסות אכל לעניין אורן ודאי לא מהני שהרי הנר מאיר. ואם הספרים עומדים בארגנו גדול שמחזיק מי' סאה והוא לפוי חשבוןAMAה על אמה ברום ג' אמות דהוי רשות עצמו מותר. ואם הספרים עומדים למלעלת מי' טפחים ויש מחיצה לפני המתה אף על פי שהם מגולים אפשר דמותר (עמ' נ"ט פ"ק טפ' נ"ט פ"ק נ' וכפמן ומ"ל פ"ק ט' וען מה עמננט נלכמת ניכום נלכ' נ"ט פ"ק נ' וכפמן ל"ט פ"מ' ז'). ועל כל פנים בית שיש בו ספרים ובני אדם ישנים שם או שיש שם אור והר ציריך כל אדם להשתדר שיעמיד מחיצה סביב המתה שקורין פארוوان שיש לו דין מחיצה גמורה אבל מה שוטמכין על היריעות שבסביב המתה אין היתר כלל שלא נקרא מחיצה כיוון שהוא נד אלא אם כן קשר אותו מלמתה שלא ינור בrhoת מצואה Dao דין מחיצה זו בסכת עין כל ל"ט במלאת בונה בחמי אדם סימן ג':

יב אסור לשמש במקומות מגולה שאין שם מחיצות וכן אסור לשמש אפילו בבית ערום אלא שיכסה ויהיה צנוע ואמרתו חז"ל מעשה באחד שבעל תחת אילן והלקחו:

יג אכסנאי אסור לשמש אלא אם כן יש לו חדר מיוחד בלבד שלא ישן בסידנים של בעל הבית דאו יראה הקרי שעילו:

יד אסור לשמש מטבחו בשני רעben או שאר צורות אלא אם כן מי שהוא חסובי בניים (עמ' נ"ט פ"ק נ' וכפמן מקע"ד נ"ט ז'):

מן לא יבעול והוא שבע או רעב אלא כשייתעל המזון ולא יבעול מעומד ולא מושב ולא בכית המרחץ ולא ביום הקזה ולא ביום שיוצא בדרך והולך ברגליו אבל אם יושב בעגליה או בספינה או רוכב ליתן בה:

מן היוצא מבהכ"ס קבוע אל ישמש עד שימתחן שייעור חצי מיל (גיטין ק' ט'), ואשה שמניקה לא תשמש אלא בשעה שתינוק ישן, ואחר כך לא תניק עד שתתshaה שייעור ב' מילין ואם התינוק בוכה על כל פנים שייעור מיל:

טו המשמש מטבחו על מטה שתינוק ישן קבלו חז"ל שאותו תינוק נכהה, ואם התינוק בן שנה או אפילו בפחות והתינוק מונח אצל ראשו או שמניח ידו עליו ליתן בהן [ז'ח] מטה שישן בה עם אשתו ציריך שתהא ומוגלווה זה לצפון וזה לדרום:

טז העונה האמורה בתורה שחיבב האדם לאשתו אין שוה בכל אדם אלא שחהתורה מסרה הדבר לחכמים להבחין כל אחד ואחד לפי אומנותו שהאהה חספיק בזה. ואסור לבטל העונה אפילו בימי עיבור והנקה, ואם קיים כבר מצות פריה ורביה והוא מוחלט עונתה מותר לבטל אבל ככל קיים לא מהני מחלתה ולפי שכז' זה הוא מדינא. ועיקר העונה הוא כשרואה שאשתו משודלה אותו בדברים או שמתកوتת עמו והוא מבן שהו בא ש سبيل שהיא ווצחה בתחשיש יותר או חייב לקיים העונה. ואפילו העונה שקצבו חכמים שלא לפחות הוא דיקא למי שגופו ברא אבל מי שאינו ברא אין חייב אלא לפי מה שאומדין אותו שיכול לקיים. ואפילו תלמיד חכם דמדינה עונתו משבת לשבת דעתך

שלוחן

איך דיני ק'ש על מטהו?

שלמה נב

עליו שליא לעשות ובפרט בעבורות המכ"יון כגון חנויות ושווקים וליצנות להיר וכעם וקיליה ובדומה צריכין בירוקה בויר או רול כל שבחירו גענש על ידו איזן מכונסן אותו במתחמי של הקביה שובי או רול שית או ריבליך במתה יטס איזר טיטי לא עלהה עס מטהוי קיליות תברוי טרי שמחלתי זו הכב מה שעשה זי יכנן מן הנגן לומר קורט שינה שרוי ליה מאירה לטאן דמצערין זי בין במנן בין ברוברים בכל עניין בין בניגל וה בין בניגלו אחר:

רְמֵם אַיְךְ יַרְגַּנְגֵן הָאָדָם בְּחַשְׁמִישׁ מְטוֹו : וּבוֹ מְרָס :

אם היה נשוי לא יהא רני בירוקה עס אשתו אלא בעונה האמורה בתורה הטילים שארנסטן מצויה להם ואין פורען מס והם ב"א הטוענים והבראים אפיו הם בני תורה בכל יום. הפועלים שעושין מלאכה בעור אוורות ולנים בתהווים פיא בשבעו ואם עושין מלאה בעורם פעעים בשבוע. ועונת היה מליי שבת לילוי שבת וזה בראח וויאן ואל יאמר איזר עשה עצמי בתהית כי הטעם שבוחן צריכן לעסוק בתורה בלילה וכותב ועונת לא יגער. ואן לשמש בלילה א' של פכת וויל שבועות ושי' והיז איזי בלילה טבילה צריך לקיים העונה הניל אפי' בימי עיבור ומתקה או איזה וקנה או ילדה או עקרה וכ"א צריך לפוך את אשתו בלילה טבילה והשבה שיוציאו דורך ובלילה אמר ביהמן דנירא כביר בה שהודא משלרכו ומרבה אותו ומתקת עסמה גאנז דערתו עלייה. וכן הא דאויל אין אשת מתקות אלא סטוק לנטילחה או סטוק לומחה או אפשר שהה טבורה חייל טוקדה סטוק לומלה רק יטוש עונה א' סטוק לומחה נטול טבורה יאיז סטוק סטוק אס' ק'ו, לא ק'ו' ק'ו' ק'ו' פהו וויה כי' שתכחא נא' ע' חייכ לפקה בכל יומן נטיל): ואף כשהוא מצויא אצל לא יכין להנאותו אלא כדאס שפורה חובה שהוא חייב בעונתה ולקויים מצויא בוואו שווייה לו בנימן עסוקים בתורה ומקייטן בזיות בישראל וכן אם מכון לתיקון הולד שבששה הדשים אחרוניהם יפה לולד שטהורך ק'ץ פלון ומוה שפיר דמי. ובג' אסצעים יפה לולד וקשה לאשה ובו' ראשונים טוב למעט כי' קשה לאשה וקשה לולד. והמשמש בלילה צ' מיום שנתעbara חז' שפיך דמיים אע' שחדירנא שופר

פתאים ה' אע' טוב שלא לשמש אם אפשר: ב' ואיה מכון לנדרו עצמו בה שלא יתאה לעכורה כי ראה יציר גובר ומתקאה לרבר ההוא גם בוה יש קיבול שבר אך יותר טוב היה לו לזרות את יציר ולכבותו איזר כי אבר קפ' יש בарам מריעיבו שבע משבייעו רעב אבל מי שאינו ציר לרבר אל מעור התאות כדי למלאות התאות זו היה עז' יציר ומן ההויר יבא אל האיסור ועי' אמרו רוזל והמקשה עזמו לרעת ירא בנידוי:

ג' לא ישתה איזר בכום זה ווית עיניו בכום אחר שיתן מתחשבו בשעת תשטייש על האתרת והוא נקרא בני ערבותא, בני אונס אט' איזה אונס מכם רק שאינה מרווח לנו אם היה לו כעם עמה אסור לשמש ג' שפוננה ויכול לספר עמה קורות המשמש שיפוננה. בני שנאה בשעת תשטייש, בני נידי א' מהם בני תמרה בני טורדת ואסורה לא בעינא לך ואע' כ' הוא משמש עמה אע' שרצויה בשעת תשטייש, בז' שכורות א' מהם בני גירושת הלב שדרעהו גירושה אע' שהוא אהובה כגון צפונין יהויא. בני הצופה שתבעתו בפה והורי היא בונה ואסור לקימתה אבל מי שאיתו מרצה אוו' ומתקשת עסמה למינו שיתן דעתו עליה היל' בנים מהוננים ועל אל תשעה מרות הניל כתוב וברותי סכם המורדים והטושים וכי' ציל מאוד בלילה זה:

ד' אסור להסתכל באיזו סקום של הסתכל שם איז בושת פנים וועבר על והצעע לבת וסעריר הבושה מעיל פניו של המתביש איזו חוטא כדכטיב ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלי תחתאו זו הבושה וכוונות הפסוק נראה רבבניהם נכתבין העונת כדכטיב ולנו בושת דפניהם ועוד דקא מנרה יצהיר בנפשיה וכי' המנשך שם שעובר על כל אלה ועוד שעובר על בל תשקזו את נפשותיכם:

ה' קוא לבטה והוא רטעה וו ריך עות. שטשו שנירם נא' וה דרכ' עקש: א' אכזר לשמש בפני כל איז איזה גינור ואט' עי' הפסק סחיצה עשרה ובפני תינוק שאינו ייל לרבר מותר ولكن ארול אסור לישן בהדר שאייש ואשתו שרין בתוכה ועי' איזר נשי עמי תגרשן פבית העונגה ואט' באשתו נהה:

ו' בית שיש בו סית אטיר לשמש בו עד' שיהה בפניו מחיצה גובה י' וניל דארנו המיזוח לסתה

גרא"ג ל' גרא"ג גרא"ג דג' גרא"ג א' גרא"ג

שלוחן

א' דיני צניעות

שלמה

לט'ת לא מהני אפי' גבויים עשרה ורחב ד' ואס' י' בית אדר אסור עד שיזכיאנו ואס' יש בו תפלין ומזהו ושאר טפירים אסור עד שיתבטם בכל תיב' ועל ס' מ' נtabar בס'יר ואס' פירש ט' לטלתוין ארנו חשבבי כי היב' ואס' גנו מל' טאה והוא אע' ברום נ' חיליק רשות לעצמה:

ח' טוב לוור לשמש אחר תזות הלילה אם אין ירא שמא יבא דיו לורי קר' ריל':
ט' ישמש באימה וביראה ובצניעות גודלה ויקזר בתשmiss אל' שעשה בשליחת השמיטה היא והזרע תחילתה על הבטן כדי שלא יצא לבטלה אפי' טפה' ויחשוב בשעת השטmiss אוثر תשmiss ישחה על הבטן כדי שלא יצא לבטלה אפי' טפה' ואס' י' ויחשוב בשעת השטmiss באבות ואמותות הקדושים וצדיקים וחסידים ולומדים שבדור וההוא שמכירין אותן ויהיה אפשר שיחיה הולך כמותן ווליה לחשוב באנים דשעים וקרוב שיחיה הולך כמותן כי הכל

ו לא יספר עבה בדברים שאינם מעוניין המשמש לא בשעת השימוש ולא קורם לנו ועי' נאמר מיד' יארם מה שהוא אפי' שיחה קלה שבין איש לאשתו מגירין לו בשעת הדין (וניל' זהה ט') הפסוק טשונכתן חיקר שמו פחמי פך כי זו ניגל אב בת קפה באמה כליה בחומתה כי ישן החטmiss בקדושה היל' בנים שאים מהוניכים לזו' משוכבת חיקר וו' שתקר שורר פתני פך מלבד עמה בשעת תשmiss כי אין ניגל אב וכן מצחיק קבוץ בתנים ווזק) והטעם שלא יון דעתו באשה אחרת ואס' היה לו בנים עמה יכול לדבר עמה לרשותה קודם תשmiss ניל' :

יא' אסור לשמש לאור הנר אע' שמאפי' שטחין ולה לאור הלבנה או לאור הכוכבים אה מאירים היטב ואם עשה חיזצה בובה עשרה טפחים לפני האור מותר איה מאupil בטלייה עיפוי שהאור נראה דורך המהיזה או שטמא למללה מההיזה או מצד' ווור מרוד מאור שלא יאה א אור בשעת השטmiss דגנום נכפה לבניו ואע' הדא טעבורת ובן אמור לשמש בום אלא בבית אף ותיז' שהוא צנע ברכוו ולא מסתכל מאפי' בטליה שרי ואין נוקין לדבר זה

יב' אסור לשמש מטרו בשני רעבן או בשאר צורות שם כרעבן אלא להשובי בנים וויא דאף ביל' טבילה מורה ואיה רדא של' בא לורי עבירה מורה בכע'. וכן אבסניא אמור לשמש מטרו אל' שיתדו לו ולראשו בית ובילדר שלא ישן בטליתו של בע'ב ואיה ייא' שא'

יג' שכבת זרע הוא כה הנוף ומואר העיניים וכץ' שיצא ביוור הנוף כליה וחינוי אובדים וכל השטוף בעבילה וקינה קופצת עליו וכתו תשש עוני כהות ווית רעד נרכ' פפי' ושער ראשו וגבות עיניו ורמי עינו גושרים ושער זקנו ושרער גנלו רבה ושינוי גושיות והרבה כאבים חז'ן מלא' באים עליו עד שאמרו חכמי הרופאים א' מאף מט שאר חולאים וואלא' מרוב תשmiss לפיך צריך הארם להר בוה ויבין וישכיל בשכלו' בשליחת הנה מועשת כוה יאבר חיים:

יד' לא יבעל כשהוא שבע או רעב אלא כשיתעל הפוון שבטעו וטוב שלא לבזוע ביום הקהה והיתנא מבהיכ' קבוע שיש לו שם מקום קבוע ומושב אל' ישטש מטרו. ומי שפניקה לא תשמש אלא בום שתינוק ישן ואחיך לא הנוק לו עד שייעור הוליך טיל': טו' המשמש מטרו על טטה' שתינוק יושן עלייה אותו תינוק נכפה ריל' ואיה בר שתא ליל' בה או שהוא מונח יהורי ראשו לעל' בה או דמנה ידריה עלייה לית לן בה:

רמא' שלא להשתין בפני עצמו. וכוב' ס'יא:

א' מהדברים ששונה הקביה המשתין בפני עצמו אפי' אין ערום וمبיאין לורי עניות אה לארא' ולא במנא וטהדר אפי' למטה. ובאה שאס' אפי' מהריה לבראי: סליק בע'ה:

בעורת דגול מרובבות. אתחל' הרבות שבת

רמב' להוזר בכבוד שבת. וכוב' ס'יא:

א' ארוזל בעון חילול שבת היה דעה רביה ובהתה ביה וב'א משוטטין ואין הוליה מצויה אלא במקומות שיש חילול שבת ולא הרבה וירושלים אלא בשכלי' שללו' בה שבת. שב' אס' רוזל אלכלי' שטרו' ישראל ב' שבתות כהלהן טיד' היו נגאלין שנאסר וכור'. ואלא' שטרו'

שולחן

(2)

א' ח

שפטו ישראל שבת ואשותה לא שלטה וכנון שבב' שטב' שטב' א' ט' ווור ס' א' ס' ט' יט'ת משני תבשילן בכל סודרה. וט' הדער של דינם נבן לתקן שלא יקען הדער אמר הקביה לשושאל בני לו על ארול כל כו' מוננותו של ארט' קזובין לו ס' והוציאת שבת וויט' וריה א' פיתת פורה שטוי וטקב' נ' זכר טוב על זה כ' פטרים וניצול' בשיעור

רמג' דין המשביר שודה ומרחץ ל'

א' אם טקב' הא' לעשות מלאה והא' יקח דבר קזוב' איסור גמור ליישראל דבר קזוב' מותר איה בהבלעה דהינו לשיש' ורביע' נ' כ' מוחר א' לא' להשברים ואין דרכו לשכור פועלם וא' ל' ו' וא' פ' שכם דברים מקרי' דרכו להשביר והוון באירועים יעשה בכ' ע' ש'

רמך' איזה מלאכות יכול הא' לע'

א' מתנה עם א' על מלאה וקיין דמי מטור בר' ר' בא' ביצנעה בנן' ביטחו ע' בבירו של א' אטר' אם ספּרָסְטָם' שהא' שהוא אס' מן הדין נבן' להחמיר של מטור. וליד בית היה כל מלאה שני עם הא' של' לעשות והא' עשה נ' שעשה לטובות ב' השפתות אס' רום' לעשות מלאה ו'

ב' מלאת' ישראל' הדיא' עשה :
ג' יהורי הקונה מכם או בר'יק געלט' א' בה' בקוביות' דהינו שטב' לו כ' המכם לכל' השבות לא' והא' יק' שלוקחים המדירות וכן בזונא' בוה' ווור' ש' של' לא' יגנוב הא' איה :

רמך' ישראל' וא' שותFINE' א'יך' י'ה

א' מן הנבן' שלא לעשות עם א' שות' קי' י' וביד' ס'ט'ן קמי' וע' ש' דטעם חילול' שבת' שאר' עשה מלאה להתנגן מחתת חילול' שבת. וו' כל' י' שאר' נושא' וו' נונן' בשבת' במימות' ה' הוא וו' נושא' בכורע' אבל' אם' כיא' עס' בשבת' אס' ר' כורע' כל' עני' ובן' מוחר' ליש' שע' לא' ס'כ' נונן' ל'ו' ל'ו' :

ס'כ' נונן' ל'ו' ל'ו' :

ענין ציון נורית ח"ט

ח' ט' ר' נ' אקי'ר מ' י' מ' א' ז' א' ת' מ' ט' ג' ז' ג' ש' ג' ש' ג' ש'

הלכות צניעות סימן רם

(22)

- ק' יצור הלכות**
- לזה מש"ס, ושצ"ע באבן העור סי' כ"ה ס"ב שהשטיינר, שיט בו פ"ת — ר"ל חדר, אגדה רפ"ג דברות, ועמ"ש סי' רל"ט.
- א' פ' אילו של תלמוד —** ונראה דשאר ספרי מחברים ומדרשים שרי דקילתי טפי ובהגה ר"ס מ"ג, ובלה"ג נ"ל דהנדפסים ... זולת ... שר.
- א' פ' אילו של תלמוד —** שהיא תורה שב"פ לכל ישראל משא"כ שאר ספרים, וכ"ש בשאים כתוב אשוריית [שרי] יש להם בשעת הדחק אילו בחומשי וכ"ש בשוגם הלשון חול כgon ספרי נשים.
- וחדר שבולט לתוכו הארון עם הס"ת ופתחו בחדר אחר בכל גונא מותה.
- ה' עשוין בnalila —** מתר' נראה דגם בחומשי' שלנו יש להחמיר, וע' יורה דעתה סי' רפ"ב ס"ב הגנת.
- ל' בפנוי מהיצה —** ארונות גבוהות ורחבות ד' הוי בתחום אחר, והקבוע בכוון אילו בפחות משא"כ ארונו תלוי.
- מ' מהיצה —** ווילוントולין לפני הספרים לא יחשב אילו כללי לעניין ספרים, כי"ש למחיצה בז.
- או ספרים —** מ"ש ש"ת משאת בניין צ"ט, ובט"ז ב"ד ס"ס רע"א אם יש בדפוס קדושת ספרים, וכמה פרטיה דיני וחולוקי בזוה, ומ"ש ש"ת רמ"א סי' ל"ד בכתב חול, וע"ע ש"ת רמ"ע צ"ג גט בדפוס — [ר' ש"ת חוו"ט ט"ז, ק"ט, קפ"ד] — וגם לעניין שרוטוט המנהג להקל מפני דין קפidea רק בכתב הקודש, עי' ברוא"ש פ"ק דגיטון.
- ס' ס' פ' ספרים —** עי' תלית ווילו לפניהם נהגים יותר, וצ"ע, עיין סעיף י"א. [ר' ש"ת חוו"י קפ"ד] ועיין סי' שם"ב ס"ג.
- וניל אילו הספרים עומדים על הדף ומעלה מיו"ד כיוון שאין רוחב הדף ד"ט לא אמרינן דרישות אחר הוא כרחי דעולה עד לרקייע, ומ"מ תלית ווילו מהני מירוח דעתה סימן שם"א סעיף א', וסימן רמ"ב סעיף י"ח הגנת.
- אסור להרהר בדבר תורה בשעת שימוש מק"ז, וש"ת רמ"ע ג' מתיר ודומזו עבד, ולע"ד כמ"ש, וכ"כ בר"ח שער הקדושה בשם הרמב"ן פ"י.
- פ"ח. כל בך היה מקוצר — מ"ש הראב"ד דין זה סותר לנמי' דרו"ל על שכיר פרי בטן והשגה עליון, וشكיל וטרוי ומסיק לחלק.
- היא מצריכה לחגרה — מ"ש בביאורי רשל"ד דמ"ש רוז'ל דמנגן פרסיים ממשמי' בבגדיהם היינו לבובשי בראי, ומה שנ"ל לחאלק.
- מ"ש החזקוני כשהאהשה תשכב אחר תשמש מיד על צד ימינה תלד זכר, הבעל הוא.
- לפועל, בין חיות לעבוד אדמה, ובין בושם לבורסקי, בין שומר קישואין לבוקע עצים, בין איש שמן וגיבור לקטן וחיליש, דוידי הכל לפי כחו ומוגו, ע' כוורי מאמר ג' סי' נ'. גם אחר שוראינו שחלקו רוז'ל בין דם לדם ואמרו גבי הקוה בין הפרקים ימעט, ה"ה גבי עונה ודאי יש חילוק בין גער לזון אחר שש"ז בא מבחר הדם כנודע, ובספר קול יהודה פ"י על הכוורי מ"ג פ"ה ריש דף קמ"ג והביאו בספר אוצר החינוך דף ה' שהשיבו חכמי יון לromeiy פעם ביום פעם בשבועו וכו', ש"מ דבכל סתם אדם עונתו פ"א בשבועו.
- אותוות הרבה רבות למשמש מטהו ע' רוקח שי"ז, ובזהר תרומה ע' רמ"א פסוקים שייאמר, ופ' ויקרא ע' ל"א לחש שייאמר, יע"ש.
- ע"ש בזוהר לא תניק לרבייה אחר התשמש עד מהלך ב' מיל וכו', הביאו לבדוק הבית.
- מ"ש בשיל דק"ג ע"ב בשם הרמב"ן תפלת הזיווג ושיטלו ידיהם, מה יאמר יע"ש. גם בספר מירוח שחיבר הרמב"ן על הזיווג שמו אגרת הקודש. גם בשיל דמ"ז ע"ב שחסיד אחד טבל, גם הוא גם בספר בעלי נפש לראב"ד שער הקדושה, גם בשביבי אמונה נתיב ג'. ושבעה שוצאה לדרכן — מה שצ"ע מסט"ו, ומה שתירץ רמ"י ורש"ל וב"ח בא"ה סי' כ"ה, ומ"ש עוד גדול, ולמה השםיט הרמב"ם זה ע"פ הגה דבירה דעה סי' קפ"ד ס"ג.
- מה שצ"ע אם פקודה ולן בעיר, ע"פ מ"ש בי"ד סי' רס"ב סט"ז הגנת.
- הויל לדבר מגואה — מה מקראי דבר מצואה ע"פ מ"ש ס"ס רמ"ח הגה, ובידי"ד סי' רמ"ב סט"ז הגנת.
- וכן אם אשתו מגואה — צ"ע למה נקט כן.
- ס"ג. בני שנואה — מה שצ"ע אם א"א לו לגרשה אם יעצור על לאו דלא יגער, ועבה"מ ובא"ג ר"ס ע"ז וקי"ט ומה דקשה מקראי דראובן ושמעון, עב"י ו מהרש"א בה"א [ב"ב] פרק יש נוחליין. בני שנואה — יש שינוי גרסאות, ע' ח"א מהרש"א נורדים.
- ס"ד. דקא מגרי יצח"ר אנטשיה — טעם זה אריז"ל על המקשה עצמו לדעתו יהא בנדיין, ולכנן ג"ל דהירא וחרד את דבר ה' ימנע מנשיקות וחויקות ומשמושי' וקורובبشر באופן שיבא לידי קישוי אם איינו רוצה לשמש, כ"ש אם אסור כgon בעונה סמור לוסתה כבב"ד סי' קפ"ד.
- ס"ה. הוא למטה — דיני הפיכת הלוחן ע' בשיל דק' ע"א, ומה שהтир רמ"י בא"ה סי' כ"ה ס"ב.
- ס"ג. אם הוא ניוטר — כרך דקדק הראב"ד מבפני כל חי דבש"ס [נדיה י"ז, א], וראיה ברורה שנ"ל

מי שמתו פרק שלישי ברכות אשר

תפארת ישראל

דמ"מ הא בעינן והיה מהניך קדוש וליכא. ותרץ דכיוו דיבשת והלך ריחא דלא נפייש זוהמא בטלה על גבי גופו דומיא דמלמולוי זעה שנעשוו על גופו של אדם⁵. ומסתברא דאפיילו בשאיינה יבשה⁶. ואי משום מתניך קדוש כל שהוא מכוסה ליכא משום מהnid קדוש⁷, וככדארינו ליקמן [עמ'] ב] צואה בגומה מניח סנדלו עלייה וקורא ק"ש, ובדוקה בסנדלו דלא איפשיטה להו הינו משום זימניין דמגליה כשהוא מהלך, והדין גנותו שלא הקפידה תורה במחנה קדוש אלא בשאיינה מכוסה, הא במcosa מסרא שרוי דכתיב [דברים כג, טז] שבת וכסית את צאתך. וליקמן נמי אמרינו [שם] צואה בעששית מותר לקרות ק"ש בגנדה, ערוה בעששית אסור לקרות ק"ש בגנדה, מאי טעמא צואה בכסי תלייה מילתא והא מכסיא כנ"ל.

→ היה מקום גבוח עשרה או נמוך עשרה יושב בגצדו וקורא ק"ש. פירוש והוא שלא יראה הצואה הא ברואה לעולם אסור, וכדמיםים ואoil ואoil לאו מזריק מלא עניין. אלא דקשיא לי דלא ה"ל למתרני אלא אם לאו מרחיק ד' אמות דכל שאינו רואה בהרחקת ד' אמות סגי ליה, ואי ברואה הסדא⁸. ועוד דאקשין מינה במס' יומא [ל, א] אףלו גבוח או נמוך י' אסור. ויל' דה' ק' אם גבוח י' או נמוך י' יושב בצדיו וקורא, הויאל ואינה במקומו ממש ואיינו רואה [אותה] שוגבה המקום או עומקו גורם לו שאינו רואה אותה, ונראין דברי הרב ז"ל ומבואות המטונפות שאנו משום דחווי ליה לצואה. והראב"ד ז"ל הקשה

בלבו רואה את העורות מותר, ומסתמא לא פlige ארビינו דהינו רב דהוא רביה דרב הונא⁹, אלא דרב לתרוצה האcoli עלמא אוקי לה במים עכוריין ולידיה אתיא כפשטה ואפיילו בצלולין וכט"ק דתני תורה ברייתה כנ"ל. אלא שכבר הורה זקן וראוי לחוש לדבריו ז"ל וכן פסק הרבה אלפסי ז"ל. כאן בעומר כאן במלך. פירוש בעומד איכא משום והיה מתניך קדוש, במלך לאו מהnid הוא¹⁰.

[כח, א] צואה על בשרו או השדי ידיו מטונפות בית הכסא. פירוש שנטנוו בכניסתן לבית הכסא, ולא שנטנוו ממש דבכי לא לכ"ע אסור דהא צריך נקיון כפים. ויש ספרים דגרשי או שהיו ידיו מונחות בבית הכסא² והוא שיהא דבר חזץ בינו ובין בית הכסא, כדי לא תיפוק לי משום בית הכסא עצמו. ופסק ר'ח ז"ל כרב חסدا לחומרא דלא רוע צואה על בשרו ממהלך במבואות המטונפות [כח, ב] דקי"ל בהחיא כרב חסדא דמסטייעא מילתייה. אבל הרב אלפסי ז"ל פסק לקולא כרב הונא חדא דהוא רביה דרב הסדא³. ועוד דאקשין מינה במס' יומא [ל, א] לרבות פפה דאמר צואה במקומה אסור לקרות ק"ש, ומתרץ במקומה נפייש זוהמא שלא במקומה לא נפייש זוהמא. אלמא הא דרב הונא הלכתא היא⁴, ונראין דברי הרב ז"ל ומבואות המטונפות שאנו משום דחווי ליה לצואה. והראב"ד ז"ל הקשה

שלט. [ועין ב"י אבה"ע ס' קעב (דף קח, א) דכתב דרך מאבי ורבא אין הלכה כתלמיד במקום הרוב ועייש בחידושים הגהות]. 4 ברשי"י שם ד"ה ורב חסדא כתוב דקשיא לר"פ מתריוו [עין שם בריטב"א ובחשלמה על אחר, ועין עוד פרי חדש סימן צ"ו ס"ק ג' וממן גבורים שם ס"ק ב']. [ועל מה שהקשה הפר"ח מעקבו רואה את העורה עיין נשמה אדם כלל ג' ס"ק ו]. 5 עין רשב"ז שהקשה,, א"כ אפילו רואה אותה נמי" ועייש בציון ע"ג, ועייש במלחמות מש"כ בהה. 6 כתוב דכון הוא בס' גגمرا המדיוקים [עייש בתגן הב"ח]. 3 עירובין סב, ב. ב"מ לא, א ועוד, ואף דר"ח היה תלמיד חבר [עין תוס' עירובין סב, ב ד"ה רב] מ"מ אין הלכה כתלמיד במקום הרוב אף בתלמיד חבר, ועינו פ"י שכטב דר"ח פסק כר"ח משום תלמיד חבר הוא כלפי ר"ה, וראה עוד ש"ח ח"א מערכת א' סימן שלח-

בלא הפסקה אסור, עיישי". 9 עין שבת ככ, א, ובגלה"ש שם. 10 עין רישוף (ד"ה אמר ר"ה) שהקשה דהא דעת רבינו דלא יראה קאי נמי אצואה, א"כ לר"ה אה"ג ממהלך לאו מהnid מ"מ לא יראה נמי איכא, ועייש שתירץ דלר"ה צ"ל דמיירי בעודם עניינו וליכא לא יראה, וצ"ק לדקמן ד"ה הוה מקום כתוב רבינו להדייא דמיירי אף ברואה אותה. [כח, א] 1 כן היגירסא בר"פ, ועין בתדר"י מה שתמזה ע"ג, ועייש במלחמות מש"כ בהה. 2 כן היגירסא בגמ' ובתר"י כתוב דכון הוא בס' גגمرا המדיוקים [עייש בתגן הב"ח]. 3 עירובין סב, ב. ב"מ לא, א ועוד, ואף דר"ח היה תלמיד חבר [עין תוס' עירובין סב, ב ד"ה רב] מ"מ אין הלכה כתלמיד במקום הרוב אף בתלמיד חבר, ועינו פ"י שכטב דר"ח פסק כר"ח משום תלמיד חבר הוא כלפי ר"ה, וראה עוד ש"ח ח"א מערכת א' סימן שלח-

היותה צואה
ברום אעפ"י
שהוא לילה
רבי לא ותנו
אמורי רבינו
מכיוון דalgo
ברם כדון
רוואה מהמר
לראות אלו
בלילת.

ריה רע שי
шибלה הרין
ופירש ריה
אברה רפא
שאסטרה צוא
עוורות, אלא
עד שיתן ל
ירוחלמי [ז]
מדוחיקין מג
רב בץ יצחק א
מן הדרך. ג
כו מרחיקי
ומצוות הת
ברבי אבא
ברבי אבא
גראה לי ח
קאמר הוּה
דקים להו
דקדים להו

וכוכית שרי
במחנהו ונרא
היחס סימן י
תשיבא כריח
י' הביא דודע
ע' שיש לו ו
כיש לו עיקו
ברביבנו מנור
בתהלה לדוד
בטיס "במכו¹³
במכוosa או
אבל היהת
כל מלע עיניו"
ריש סימן ח
13 עיין ז

רב הונא, וקרא תרתי קאמר והוא מהנץ קדוש
וכן לא יראה בר ערות. ויל' בזה דלכ"ע
מדערבינהו רחמנא וכתחבינהו אתרזוייהו קאמר
שלא יראה, דלא הlknu הכתוב בהוה מהנה קדוש
אלא כדי להתיר לקרות ק"ש תוך ארבע אמותיה
של ערוה, ואי נמי תוך ארבע אמות של צואה
כל שאינה במחנהו דהינו בשאינה מגולה, אבל
בראייה כאן וכאן אסור אלא שגלה לך הכתוב
שאין ההקפדה בראיית צואה אלא כשהיא מגולה
לגמריו הא כל שאינה מכוסה שרי דכתי ושבת
וכסית את צואתך והיינו צואה בעששית דתרתי
בעיגן או מחנהו ונראת מגולה ואפילו לאחרים,
או שלא במחנהו ונראת לו ממש, הא במcosa
מןנו ומכל אדם שרי ואפילו תוך ארבע אמותיה.
והיינו צואה בגומו וסגולו מונה עליה. ומוקם
גובה וגמוך י' דשיり לפי שאינה נראת לו
[משם] ואינה במחנהו, לפי שכל מקום גובה י'
או נמוך עשרה רשות בפני עצמו הוא ואינו
מחנהו, וכל שהוא חזק למחנהו כל שאינה נראת
לו ממש מגולה איינו אסור ע"פ שנאים מגולה
אלצ' אחרים יג, וכגדמיינו לעיל [כב, ב] מהלך
ד' אמות חורקה לאחרים, וכל שהיה מכוסה ממנו
ומכל אדם ואפילו בעששית ואפילו תוך ארבע
אמותיה מותר, דהא גלה הכתוב [ד] בכסוי תליא
במחנה, וכל שהוא מהלך אין כאן מחנה לדעת

וaea מיכסיא, ובריה"ף: מ"ט התם והיה מהnid קדוש
אמר רחמנא והוא איכא, עיין ראש יוסף שכטב
dotlia בפלוגות רביבנו והרא"ש אי לאו דלא יראה
קאי נמי איזואה וע"ע במש"כ לקמן עמוד ב.
ד"ה אמר רבא ור' איתמר וכ"ד, ב, ד"ה הנה
בקוצר. 11 עיין לעיל כד, ב, הערת 10.
11 כתוב המ"א אדם העזים עיני או בלילה שרי
בזה לכ"ע, [וכ"כ בח"א כל ג' ס"ק טז]. עיין
באיר' שם שכטב לדבדרי רביבנו משמע דאסור, [וראה
עוד במנ"ב בפתחה לס' ע"ט דין ג, ובפמ"ג (מי'ז
פתחה להס' עט דין ב) כי לדבדרי רביבנו הרתו רמותר
משמעות דילפין לה מלא יראה ערות דבר, ובתחלת
לודוד שם ס"ק ב כתוב ע"ז. אבל לא ידענא דנמי
דלא יראה קאי איזואה. אבל ערות דבר פשיטא דלא
קראי איזואה. ונראת לדעת רביבנו מחיצה של וכוכית
בתוכו ד' אמותיו ואין גובה עשרה טפחים כיון
עד בא"ר שם ס"ק ג. 10 בירושלמי: רבAMI
ועי"ש בעמודי ירושלים. וע"ע ברב ניסים גאון
בסוגין. * 10 בגמ': דזואה בכיסוי תליא מילטה

בדבוגעת בברשו ליתהני לה כיסוי". 8 בתשובה
ח"א ס' תע"ד "ע"פ שיש גרמא אחרת שאינו רואה
אותה". [עיין בפריה ס' עט, סס"ק ב' שכטב לחלק
בין איינו רואה מהמת גבשושית או מהמת לילה].
9 וברא"ש חולק ולדאם חולק רשות לעצמו אף
ברואה אותה מותר. ובב"י ס' ע"ט הוכחה כדעת
הרא"ש מהא דחזר קלנה שונפצת לזרולות [ערובין
כב, ב] دمشע זמור לקרא בגודלה אם צואה
בקטנה אפילו רואה אותה ואפילו בתחום ד' אמות
עי"ש, ועיין פריה שם ס"ק ב' שכטב דיל' דמיiri
באינו רואה אותה, וכן מפורש בריטב"א עירובין שם
וברשבי"ץ לקמן כה, ב. [ומש"כ בrintb"א שם דמיiri
בחוץ לד' אמות צ"ע כיון דחושב רשות אחרת אמאי
צרייך להרחק וכ"כ ברשבי"ץ שם דאפי' תוך ד'
קורא קריית שמע כנגדה, וכן הוא בבב"י הכא.
צריך עיון. ולא מצאי מי שהעיר בזה], ועיין
עד בא"ר שם ס"ק ג. 10 בירושלמי: רבAMI
ועי"ש בעמודי ירושלים. וע"ע ברב ניסים גאון
בסוגין.

(ב) ואֵי אָפֶשׁ שְׁלֹא יִהְאָ וּכְוֹ שֶׁלְזַהֲזָהָה. פְּלוּעָת, מִמּוֹקָע
 (ב) בְּכָלָה הַרְמָה (וּמְלִיעָה יְדֻעָה נִמְהָן גַּם כָּמָן צְמַחַת קַרְמָקָה כְּמַלְגָּע
 טַעַנְיוֹן), חַנְלָן דָּמָם וְגַלְגִּיסָּה פְּרִירָה לְקַמְרִירָה כְּלַקְלָלָה מִתְּסָרָרָה
 ל' ל' הַמּוֹתָה: (ב) גְּבוּהָ עַשְׂרָה טַפְחָה. כַּמְגַמְּסָה וְלַעֲנָמָה דָּבָר →

דעתך וטומך רומח ד' טפחים
על ד' טפחים, כדפייך רצ'ב'ס
יחס פליק מת כור נעם מלול קג' ג'
ל'ה הון ממד'ין לדוקום נבה בסו
רכות לעטמו, פל'ל'ן וונטלם מויינ
כליקס הווילק [גיטין] ד' ע'י' [ע'ק]
לענין גע גאנטס "הע'ג דלאוין
רטב ד'י' סוס רצום לנפיטה.
וונרלה לדענין נוולה דכלמן צ' לדמות
וועגן, דס'ה מילט נפלקס (מ'כ)
[טומוקט קנטימיט]^{וועגן נמלין]} ד' ג'י'
(פע'ו) לדענין צבמ' מלך הרכזיות
מצעי הפליל פיקלט כמו דמצעי
לענין גע, דקיענו י' גונס ווילין רומח
ד' דיפליך רצ'ב'ס קמס גרא'ה קע
פיט'ל), ומוטהר קמס דלן שמאכע
רצום מלך לענין צבמ' כל זקן
למצעי הענין קנטומלה ננטcum
ספוקט לטומלה, וט'כ' וויל' ג'ל
ממעיר כוומלה מויאה, דג'כ' סוס
ספוקטה. וודוקם גאנטס דבם כו
געין י' גונס ווילין ד', דעס
כטטעס דבענין ציסיס צהוומו גונס
מו טומק י' גונס ווילין ד', כי
גערן ציסיס גען חומו ספוקט

לו יא (ט) ריח רע:

דוח רע. כל סדרך צי מס נגטער מהותו קרי (כך מכך

בראש היטוב

טוטו"ז, ס"ק נ מלך עלי, ומוג דלק גלן פ"י טלית רוכב ד' ט"טחים ק"ה ספ"ר
הפטפק, ע"ג. (ובספר אליה רבבה ס"ק ז חולק על ט"ז וופק כדעת הכה"ח,
ווכן פסק הרמב"ם שב ח, כד, ע"ש, הגא"א): (ה) אחד. ר' נמלר
טולר, מ"ט ס"ק ז: (ו) בצדד. פיוווך, מ"ט פטמא, סס ס"ק ז: (ז)
אותה. וככלא לא דמת מניין עיינו אלו כללו, צרי מ"ה לאלו גענבן, מ"ט
טולר, מ"ט ס"ק ז: (ח) של"ה. אלה כמ"ר זורה צב"ים ונומל נמיין רית רע נצבת,
ט"טחים ס"ס להלמיין. מינו נולא לא דמי טלית מיליא מומל נקורת נה, מ"ט ס"ק
(ט) ריח ריח.لن סדרין כי מהס נאכטער מולחן האיר, נס"ק מסנה, נס"ק
מסנה: (ט) ריח ריח. לנ סדרין כי מהס נאכטער מולחן האיר, נס"ק מסנה, נס"ק

הגהות רעק"א

כט א) (פניא פקראי) ריח רע. קול על מטבח דין וולם יט נסס ריח לעז:
 ג' א': [ח] אם אין בז. כמו שכתבתי למטה (סעיף ז'): [ט] להראין. ממה
 ה' פסקין, ואפילו היכי בגבנה כרי מותה. ועוד, דעתה לא תלי רוח מנאר בראה,
 גונע מראות אוית, ובשאינו גובה מכל מקום אסור, וכמו שכתבוב בסעיף א':
 ח' רוחן חשב באוהה וכוכחות שמיריק מלון, ולכודיה הוניש א. ועוד, דשם
 שמען מכאן הריח, ולא קאמר מן הדבר בעצם של יסילה הירח, אלא על רוח
 שהיא מוכסה, וכן שכתב הרשכבר ואון צדן להריחיק אלמן מפניהם הרוח.
 מופסקות שם ריח רע, עוזין לאבון יטום גג עטיף ז' דלא כוכחות:

בושי שר

לכטיאל פמיסס כמו שיכמג פמג'ן'ל'ס' ק'ג': (ט) מגיא סק'יז בחרוד. לטע נארך דוקון דס' מהר, נאיג הפלנו מדל' מהר צעט' מהר: (ו) שם פטירוט, להע נארך דוקון דס' מהר. מיטלן' גהו'ן דוחטס' בראז' מיטלן' גהו'ן דוחטס' בראז'

ב' בתוכך ארבע אמות. משממע לדס כסוס לדס קליין ייזכ' נמל'ו:
 ז' חמום כל גויה מוחר להפכלל, מה' פ' צויה ה' מפקקם ביעס
 י' כיבן כ"ז, יכולס נאחויר פניהם. מיטו נמיין נ'ה קעיג' כ' יק
 האמירים לדס יענס נמיין כביש נויה מפקקם ביעס: ד' ש' ח'
 החזואה. ונמיין דעתן כומע

ה' נסחטן נד צוֹוְתָה מִלְחָמָה
ה' פְּנַצְּרָא צָלֵל יְהָה [הַמֶּד] מִן
(ג) כָּתוּבָה וְעַזְןָ לְקַמְנָ טָוָס
      יְהָה נָדָן
ב' ה' היהת ה' במקום
      או גָּטוּר עֲשָׂרָה (ה)
וְהָוָא וּבֵית אָחָר אַפְּנָה
ז' (ז) בָּצָדָה (ז) וְרוֹאָה אַוְתָּה
לְקַרְבָּן דְּבִיוֹן שְׁהָיָה בְּרַשְׁתָּה
וְהָיָה מְחַנֵּךְ קָדוֹשׁ (ז) לְהָרָה
ח' בְּשָׁאַנְנוּ רְוֹאָה (ז) אַוְתָּה
ה' הַפְּסָקָה וְלֹא שְׁנִיר רְשׁוֹת
      ה' הַכִּיבָּרָה הַפְּסָקָה מְוּלָת לְצָרָה
לְרִיחָה רָע

ג' ח' חצר קטנה שנפרצה במלואה לנדרולה והנורול
עדופת עליה מן הצדדים קמינה לא חשיבא כבויות
בפני עצמה כיון שנפרצה במלואה לנדרולה אבל
הנורול כיון שבתליה עדופים על של קטנה מצד זה
ומצד זה חשיבא כבויות בפני עצמה הלךך אם צואה
בנורול אסרו לקורת בקטנה עד שירוחיק בשיעור ואם
צואה בקטנה מותר לקורת בנורול בלבד הרתקה י אם
את מצא לו יא (ט) רית רז:

ב- פערן גן נולקו, קיינו טסוטו
ונומד דלהוג בגדה, חל בכל סיון חוך למדר לכווי עולם צרי.
יעירנו ייל' דטהיג סכל מין שאטוה טיפה נמלר זס וקס האטערן לאוקו
נד דנד שיכלה אלימ, וכמו טכטוכ קעיף ט', וגס האטערן' נביבה כה.
דא רה יאנ' מא פפלט ריח לע דהן לו עיילר סיינו זאזה מאוקה,
יעיזן מה שאטטמי קיינן ע"ז מעע'ן זי' מס'ק'ן, לנו ייך לאטמאל.
מרשות לרשות ערוץ מיען מילג'ן
יעיסו נעלמה לי דמי טוליו מלה מומל לקרוון מוס: י' אם אין
מגבע'ן זו וכו'. וליטס הומרים נמאפ'ן זי' דמי כל עניין: יא' ריח רע.
כל זעיר נוי מדס

ביאור הגר"א

[ב']: ואשׁוֹתָה כֵּר. כמו שכתוב בפרק ט' דודעךין (צכ.), וכמו שכתוב טענְגַּר. וזה שכתב אפלּוּ הפתחה כי: [ג'] וַיַּשֶּׂבֶת בְּדִדָּה נָא. כמו שכתוב כרכוכות כה, א) בהיתה גבוהה כו': [ד'] וַיַּזְהַב כְּרָה. כמו שכתוב לעיל סימן ע"ז ברכוכות (ברכות ט'): היהת גבוהה כו' זא ואמ' לאו מוחיק מלא עינוי כו', אלמא דברו יונק שכתב שם (יעב'). וההשׁב א' (שם דה' היי) סברוא לה דמיינְג שיש יונק כר, ובוידאש כר ואמ' צר. מהה שכתוב שם (ע"ז). ואם צר, כמו שכתוב לו עירק כר, ובוידאש כר.

ה. נגנני סס [נכנים]
ו. סרל'הס סס [פ"ג]
ו*. סס ד"ה סיס
מ. מקום ונכו"ת פ"ל סימן

ה' מיל' רמץ ס' ס' קיריהם טמן, ב' מולן נגידו יונס סס מ', נ' דיאר וולס וטראלן ט' :

ציוניים לרמ"א

נטרת זכויות

[ב] הרוחה במקומם נבואה
ענשורה בפערת המים, והוא דרכו ר' טופחן, או הוא רשות
אהורה, מפני שהוא קוסם
חשוך בכפני עצמו כרשות
הזהיר וחרדי (ונז' דעת
האריאסיה כתוב פערת המים ענשורה בפערת המים).
ויש ואיסטום דורך מאנוי
רוואה אהוה, אבל כשהוא
רוואה אהוה, יתנו לו יכול
לקלות, לדלא הדר בכל
כינוט, ולא כדי ליזנאות
בעשושין (הראשון יס. כא,
ה' ב' ר' יפה מוקט מוקט מוקט
מעט מיטן). וכדברי האיסטום
עניר, מונדו להתחילה בוב
להלזר רברכון החשב'א
(כ' ר' ר' מיל' יט').

[ג] ר' איסטום דרכו דרכו
הדרה בספקה בזאת גוזאה
בצבאה רב, ונוכן להממי
ספכואו ואשונו ר' דיל' דיל'
ה' ספכואו:

הנחות והעrozת

ג) תופעת דפ"ה:
 ד) בדרכ"א כתוב ג', ועיין
 חמן במלור דס"ק כתוב:
 ז') צח נמיין מלהן ד'
 מלהנות, פון דבש ור' ר' לוי
 נמיין, וככל דברם כבישו
 נמיין, פון דבש נמיין ק"ל
 ד' טפחים. פ"י צח נמיין ק"ל
 ד"כ פלנ'ג:
 ג) גובן דבש נמיין ק"ל
 ד) גובן דבש נמיין ק"ל

- ו) תוקן גפ"ט ט"ע א'
- ה) מפריס ופמ"ג:
- ג) כוונתו לדמויות
- ה) מ"ד ח"פ כמוג' סוף:

ב) שֶׁכִּמְכַד דָּבָר לֹא עֵינָךְ
אֲזַי מִשְׁנָה מִגְוָלָה. וְבַלְעָם סְמוּכָה
מִמְּנָה^ט מִקְוָרוֹ מִלְּרָכוֹת מִיסְּרָרָה
אֲלָלָתָם קָרְבָּן לְגַדְעָן, צָבָתָה
כְּסֵס הַפְּרָצָה^י. וְאַנְגָּלָה
כְּנֵס סָבוֹר סְפִּים:

קמץ ים פמ"ג נמל טרנס
טום ט, דס"ל דקל' על קמץ
ג:

28

לידן אלה הדרפקן לאסיאeus צויר כל-
כך נמי לנין נולח לסיטי טמוקה
וב- ד' בסי פפי הדרפקן כמו גנטו,
ונגולזם בו'. פשט טlein נכלן ו-
טומון מלונגוליס האגדוליס דטמוי
נקה מקרומו וקוין ענגלאס'י
סינ'ג', כ' לא רוחן צויהן
מקלהת מהך, וככבר כמג צ' ז'יא'
וכמן הנטכ'ילן דעניך סכלן מה כל-
השייל מקרים: (ד) אב'

כין זלפקר לו ניגמ' מס' פ (א) יינה תפיין בון אהבה לקריאות שםן. סטטוס דלטוק קו. וכטמ' מוי' זל' גזים דאי' וע' חכל טלית לדין פינ' גוינדו טCKER לו לאספיק אין להאנ' לקלימט צמען, הפלין צל' נדרן חלון נולצטו ננד נמי חקוק, כדנפאל מיטן פ' ז'. מכ' ז. ולך דק זהה, לטלית יכול ננטט וונצ' קודס זימילל סכרכות, וומפינו כל זיוס יכול זה לאיזום נטוט בטplit, דען מותר ליכנס למם סככם עס קליינט, כמו זכומן נקמין כ' ג' גאנטן ג'. ומין דזומה לאטמן פ' ז', זטס ג' קיס לו לטלית קודס סטטוטים:

בָּא (א) קטן שהגיע כ' ב'
ונגמר נסוכה מג ב' לח' מיל'
ב' לא נסעה, קמן צויכל לולכל כו' מיל'
דן מלתקין מנויתמו כ' ב', מהר כ' ב'
מקדש וווע' ציכלן להכלן נכדי'
הכלם פרכ', מהר רב' קיימ' גרא
דריך ימ' וגנדול ע"פ דיל' יי' מיל'
הכלן בכלי הכלם פרכ' דכמיג'
[קאלט' מ', יט] יומ' דעת יוקף'
מכלו' ופירך רצ'י יסוכה דס' ד' ב'
כ' מיניס קרייז דן'
כ' מיניס, דן', כל' ס' מיניס קרייז דן'
[ווע']. מלתקין מנויתמו, מנטכלן
כיזט מהלו' כל' מעין להכלה, צויאת
מייס הלאן מקרחת, מכ'ל' וכמג
כ' זיין קמן צויכל מלבנ' שטח
ל' מל' כל' קמן זא מדיין כיזט דן'
הן מלתקין מנויתמו, וופל' טו'

צואת כלב וחזר אם נתן בהם עורות טריהיקס מהם במו מצואת אדם ואם לאו דינם יי' כדין נואת שאר בחמה היה ועופש שאין צורך להרחיק מהם אם אין בהם ריח רע יי' ואם יש בהם ריח רע דינם מצואת אדם:

ר' ייב (ז) צוות חמיין (?) הרבה לאחר שבא מחרדר

ח' מושג של מושג
 [...] וצואת חתול ונמיה (שם) ונבלת מסורת דינם
 נצואת אדם [...] והוויל בדרך אף על פי שרואה צואת
 בחמה בונדרו יג (י') אם אין הריח (אי) בא לו אינו חושש
 לטיעות לתളתה בשל חמור ובסתור לעיר יש אומרים
 שיש לחוש לפני שרוב הבהמות המצוויות שם הם
 חמורים: סג' נמקום דקימי פמלוס:

ג' א' בירושלמי אסור ל��רות בגדד מי רגלי חמור
הבא מן הדרך ז' ובגדד צואת תרנגולים
ג' י' ז' אדومة: פגש ז' לי מומחה ווילא מלכתם ז':
ג' ד' ט' צואת תרנגולים ההולכים בבית דין
צואת בהמה חייה ועופת אבל הלול שליהם יש בו
פרקון ורונו באאות ארבע:

ט אסור לקרות בננד אשפה שרייה רע:
ט ק יצא ממנה רוח מלמטה אסור בדברי תורה עד
ט שיכלה הרה ואם יצא מהכברו מותר בדברי תורה
ט משום Dai אפשר שהתלמידים קצחים גוונים וקצתם
ט שנים ומפחים בתוך החינה י(ז) אבל טו לקרות
ט ברהאמ שמיי (ז) אהוב יי' יברלה ברהה:

מי שאינו יכול להשמר מהפיה. ובו סעיף אחד:
א (א) ⁶ מי שבריא לו שאינו יכול לעמוד על עצמו
א (ב) מלהיפה ⁴ עד שנימור קריית שמע ותפללה
א (ג) מוטב שעבורו ומן קריית שמע ותפללה ולא יתפלל
א (ד) סממה שיתפלל בלא נזק ונקי ואם עבר ומן תפללה אנו
א (ה) הוא ומתחפלל מנהה שתים ואם יראה לו שיכל לעמוד
א (ו) על עצמו בשעת קריית שמע (א) יניח תפליין בין
א אהבה (ב) לקריית שמע: ובגבי ⁵ יזכיר מילכת:

סימן פא
דין צואת קטן, ובו ב' סעיפים:
א. (א) כתנו שגהניע א. (א) לבלל שאחר ביזמתו בו

קרייטם שמע, (ז) יב צואת חמור
 מין רע, ולכן הופיע יוזמן פטש לה'
 כלותם מדס: יג אם אין הריח
 ריח, כל טחין וקלים צב לו טרי. ו'
 נס ריח דינס כוותה מדס, מטעם
 לזריך נארליך ד' לחמות ממוקוס
 שכלה בירת, ונוגטם נכוור כתוב
 נעל נמי וסס סס נס ריח מליחיק
 עד מוקוס שכלה גלים, מך ארכט
 ז"ע [זריה ומ"ז וסס] כלוב לדמו דוקום
 קומני, נעל ר"ל נ"י מהות ממוקוס

סכלת קרים, ע"כ. ולו נרלה דוקה
 קמנין, דליקין מלין דימס כוונתיה מהן
 גליקין לאדיקין הילג' עד מוקס צילבָּה
 גראם, וכן מעתען גטלמיין רבעינו
 יונגה [מנימות מט, ג' ד"ה ומירוכמן] גנט
 גותה מרגנולוס. ולפי לדבי קרט

ס. ס. נידרשו יונגה:
 ס. ס. יונגה מפלטחים [ריבקין]
 ס. ס. ח' ד"ה יונטלמיין כט
 ס. ס. מפלטחים [ריבקין] יונגה
 ס. ס. יונטה ווירטואליון' נווח
 ס. ס. פלאומה:

ב"ז נ' דרכם פירוטו, מ"ס מהן ס"ס גנוגני [ס], ס"ס נוכחותם [ירא לאין] ס"ס קאלתול"ס [ס"ס פון מון] ס"ס הקהילתי מילוי [ג'�ו טו]

מתקען צל"ג י"ג נויה מדורמה, כמו
שםתו מלמדני רצינו יונה [עט].
ואילך"ג י"ג [בצ' נא, ה' ד"ה יונתן]
פירץ שכםנויגולס חדומיס, וכוח
מה סקוין טנגל"ס כת"ז גנטון
לעכאנן (בצ' ג"ה איקט). ובספק"ז
הנ"ז. מושגנו קרכ"ט
הנ"ז. מושגנו קרכ"ט
הנ"ז. מושגנו קרכ"ט

פערס מרגנגוליס צל מרכז מדוז
סמלילין מומן טעווים, וכן כמצ
הנוגדה [נכיות טין ט]. וככמונם
פרק י' זפה, ק' מילוי עצווים
ולדומיהם רעומם: טו ל' קרנות

קָרְבָּנִית שֶׁמֶעֶן אַפּוֹרָה. וְהַפְּלָגָה
 נְהַמֵּת לְתוֹךְ וְלִקְרָבָם (לִפְנֵי מִכְוָה
 כָּא. הַדָּבָר נְאָלָה נְקָבָה). וְלֹפִי וְזַה
 כְּדַבְּרֵי מִרְוָה הַסְּלָמָד וְהַפְּסָרָה
 לוֹ נְהַמֵּת לְמִקְוָה הַמָּר מִקוּוֹ נְלָמָד
 כָּלָמִים, וְהַפְּסָרָה כַּיּוֹן דָּלָל גּוֹזָו רַכְנָן
 קְרִין מַחֲרֵךְ נְהַמֵּת, וּכְמוֹ סְכָמָה הַלְּבָב
 בְּזַיְתְּנָנָן כְּלִימָד בְּסִימָנִין יְגַדְּבָא
 טָרוֹן סְטָפָה זָמָן

א אַל־כִּי־שָׁאַחֲרָ כִּי־זָא
בּוֹ מְלֻכָּן וְמִמְּסֻמָּן הַפְּלִינָה
זֶה יְהִי נָכָל כְּגַן סְחָלָה

טחצית השק

וזיל על מה שכותב בסוף סעיף ד' ¹⁷ ואס יש בהן רוח וען דינם עצו
אדם, וכן הוא בכיס משנה: (פרק י') צוותה בת. דהין מספטן בר. ורל,
זהו יהוליק בק' צואת חמור לשאר בחמותה אדם שלח להן רוח פפלון
של שאר בהמות אסרו: (פרק י') אם אין בר. בטוט בר' בז' נמי בר. ריל,
בסעיף ד': וטפי דברך רב ב'. סעיף ד' עזריך להרחק ממקום שכלה
הריח ד' אאות, דלא תיקש ליה מוגא: פשה שכבתני ונאה נגנץ. ובכן
בסעיף ד' ובכן הא אין צריך להרחק כי אם עד מקום שכלה הריח
הריח ד' אוטה, הדזואה אוטה. דילכא למיטר דריל תורהנגלים אוטרים,
יך' אודובה בר. הדזואה אודובה. דילכא למכתבות פרק ז': גני המשרה
[רכחה להיל' למירודומין לשון בריכים: זוכתבות פרק ז': גני המשרה
אשות עיי' שליש כ':] שששתירות אודוזיות אודוז, אבל אם מאכליהם אונן
שעורם במדינהינו שאין שעורם שלנו רועות כל כ' אונן צואות
מסחתה כל כ'ך. אונן הרכ ב' ז' ז' וכוב השכבי' כתוב בשם ספר אהדות
חיים והלודים והוא חטא עזיז לו ריש אורה רעל שוויו רעה רוח לריה
הגהות הפס"ע

הנחות הפטמי

החלק הפליטים יה - הם מילוי כרדר כביש נסעה מוקטן עד למטרת מטרת טמיון. לאם צבאים מטרת צוללים ור' מושג פין

יְהוּדָה

גַּהֲרִים שֵׁיכָה אַיִל

שאלות

הוּא לְדִירָה חַיִב אֲעַמֵּת שְׁחוֹן
נֶה בְּלִיעָצָד לְלָגָם מְקֻפָּה מְלֻמָּד נְקָל
אַזְעִז דְּלִימָיו קְמָס דְּלִיּוֹן לְלָגָם נְפִיט
לְלֻפְמִים מְטֻמָּמִים לְהָס נְקָשׁ גְּרִיבוֹן.
וְכִימָי יוֹמָף כְּמָבָס כְּלִיבָּנוֹן כְּמָלְסָרוֹת

三

ה' אבל כל מקום שהוא לדייה חיקיב (ט) אף על פי שהוא במקום הטינופת (י) וטוב לכוסתו כדי

נומינצייתם נאנו בזאת מרובה אגדות ר' י

ה ומי שאבן כל מוקם שהוא נזכר במקום הטענות. וכך סלמה נזכר במקום הטענות.

דרכיו מזיה

(ב) ובכתב מהר"ל (מנהגim היל' מזווהה עמי' תקציב אותן ב) וכמקרים טינופח יש לבסותו אף על פי שהדעתם מפסיק בין המזווהה לחדר עכ"ל:
 (ג) ונראה לי גם אם ברא בעזני שבדלקם מפצלים בין המזווהה ובין החדר תיריבים לרבלי עולם:

פרק י

(ב') ביזון שאין בהם בית דירה. ר' לוי עטוי נדרה. נטלה נ': (ו') אף על פי שהוא במקום מושבם הדתיות. הנהן סתמיות מוקין טס: (ג') וטוב לסתות כדי שלח לה גראית. וכן בטנו מלמדיכי וכלי. וככל הגלגולן מל' ממסים טכני טוג' לאטום גירלטך:

ד ר' ישע

בגון בית המתבן כו' וכל hei דלעיל אפלו איזום דרים שם ממש כיוון דיזאין וכונסן בסחים בית דירה. ולהחci לא אין כל ריבינו בהדי הנך דינים גם כן דין בית הכנסת שאין בה בית דירה אף על פי שם בגמרא לא הוציאר וסדר ריבינו הרדנים לוי טעם דהא חד טעם אית להו כ"ש לכל היכא דאייכא קדרשה ובית טנוף בעי יורה ממש. ולעלא מניה לא הוציאר ריבינו דין בית הכנסת אלא כדי לחלק בין סטם לסתם דהינו בין רוכמים לפירם. ומכל מקום היה יותר מדויקך אם היה כתוב האי חילוק אחר מה שכתב ב' בית הכסא כ' :

הגהות והצורות

טון) בשלוחן ערוץ, בית הכסא והמרחץ ובית הבורסקי וכית הטבליה שמזכbastה ורוחותיו שם מקשטוות עצמן" ומסיטים שם כלשון הכלבו שהביא פטורים לפי שאינם עשויים לדירת בבד. והוא לשון הבריתא ביום א' כי ראה הערא כב: [א] בכלבו יונין נמי כתבי

עטן בשלהי עורך, בית הכהנא ובית המהרחץ ובית הבורוסקי וכחית הטבילה פטרום, לפי שניים שעשו לדיית בכבד. והוא לשון הדריהת בימי א' ע"כ: אין נראת גצל' ולמה כי כלל': אין בו ייחוץ רבויין מרבותיו

טורי יהב יוזה תלבות מזויה

ביאור הנרא

אר ביטוב